

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Конкурс

Міні–міс та Міні–містери

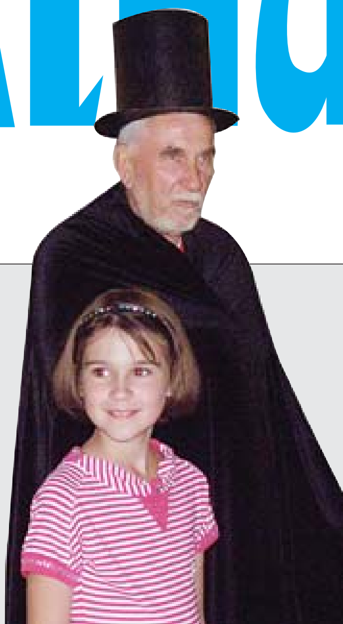
СТОР. 5



Екологія

Проект «Якісна вода» — типовий приклад «закопування» державних грошей?

СТОР. 10



Культура

Вивчають епоху з ліхтарем

СТОР. 12—13

№ 127 (5377) СУБОТА, 14 ЛИПНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

Основою співпраці з Росією стануть взаємна вигода та економічний прагматизм

За підсумками п'ятого засідання україно-російської міждержавної комісії, яка відбулася в Лівадійському палаці в Криму, Президент України Віктор Янукович та Президент Російської Федерації Володимир Путін підписали низку спільних заяв, угод і декларацій. У них, зокрема, йдеться про делімітацію кордонів, поглиблення співробітництва, міжрегіональні зв'язки та багато чого іншого, що може об'єднувати дві країни. Традиційно лунали запевнення про «незмінність стратегічного партнерства» з Росією, з одного боку, та про євроінтеграційні устремління нашої держави водночас. Про можливе здешевлення ціни на російський газ, судячи з офіційних повідомлень, під час нинішньої зустрічі президентів наразі не йшлося.

СТОР. 2

У кількох областях оголошено штормове попередження

На сьогодні в Україні прогнозують грози, місцями сильні зливи та шквали 15—20 м/с, місцями град. За прогнозами Українського Гідрометеорологічного центру, від негоди можуть постраждати західні та східні регіони, а також Крим. Зливи, град, шквали очікують у Житомирській, Вінницькій, Сумській областях. В цілому, найближчим часом погоду в Україні визначатимуть волога повітряна маса і атмосферні фронти, зміщуючись із заходу на схід. До речі, за даними Центральної геофізичної обсерваторії, в Києві 13 липня найвища температура була +34,1 у 1936 р., найнижча — +8,2 у 1904 р.

Пестициди — до Польщі

З території Кіровоградщини почали вивозити непридатні для використання хімічні засоби захисту рослин. **Про це повідомляє прес-служба державної екологічної інспекції в області.** Першу партію — 80 тонн пестицидів — відправили на утилізацію до Польщі з Маловисківського району. Решту обіцяють вивезти до кінця вересня. Через високу температуру повітря і ймовірність займання небезпечної речовини роботи проводяться лише у ранкові та вечірні години. Програму фінансує держава, **інформує наш влаokор Олег ШВЕРНЕНКО.**

15 липня — День металурга

Працююча людина не повинна бути бідною



Фото Володимира ШЕРЕМЕТА.

Серед трьох найголовніших свят, які щороку активно відзначають запоріжці — День Перемоги і День міста, — є ще й День металурга. Цього разу святкування почалося заздалегідь — зокрема, вже відкрито реконструйований пам'ятник Металургу. Розташований він на початку проспекту Металургів — там, де міська забудова фактично зустрічається із запорізьким проммайданчиком. Останній нараховує вісім надпотужних підприємств металургійної галузі, які знали і нині знають у всьому світі. Це — «Запоріжсталь», «Дніпроспецсталь», Запорізький феросплавний завод, титаномагнієвий комбінат, «Укрграфіт», заводи «Вогнетрив» та «Запоріжкокс», Запорізький алюмінієвий комбінат (ЗАлК). Останній — єдиний, до речі, виробник алюмінію в Україні, спільними зусиллями власників, а також багатьох установ і відомств, сьогодні, на жаль, «лежить»...

Однак такі неприємності не завадять святу, тим більше, що на 26 липня очікується приїзд до міста Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, і саме з ним у Запоріжжі передусім збираються вирішити питання тарифної політики держави в галузі електроенергетики.

На знімку (вгорі): відкриття реконструйованого пам'ятника Металургу у Запоріжжі.

Чим живе сьогодні гірничо-металургійна галузь? Які завдання стоять перед гірниками та металургами, котрі об'єдналися в найпотужнішу та бойову Профспілку України?

На ці та інші запитання відповідає голова Центрального комітету Профспілки металургів і гірників України Володимир КАЗАЧЕНКО (на знімку).



СТОР. 6

ПОДІЇ

Стартував Одеський міжнародний кінофестиваль

Його відкрив фільм «Реальність» режисера Маттео Гарроне, який отримав цього року Гран-прі в Каннах. Головну роль у картині зіграв Аньелло Арена — талановитий непрофесійний актор, який зараз відбуває довічне ув'язнення у тосканській в'язниці. Гостями фестивалю стануть зірки світового і європейського кіно: актори Клаудія Кардинале, Кілліан Мьорфі, режисери Тодд Солондз, Пітер Грінуей і Сергій Лозніца. Також захід відвідає дочка Чарлі Чапліна Джеральдіна Чаплін. Завершиться подія 21 липня. За результатами конкурсу буде вручено три статуетки «Золотий Дюк»: Гран-прі, приз за внесок у кіномистецтво, а також цьогорічне нововведення — нагорода за кращий фільм Українського національного конкурсу, **передає нас власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Ароматний кримський персик не порівняти із заморським

Відверто кажучи, цього року в кримських аграріїв для доброго гумору не так уже й багато аргументів: погода підвела. Та в Миколи Боднара, бригадира садівничої бригади першого відділку ТОВ «Качинський +» настрій зовсім не песимістичний. Просто він трохи втомився. Адже з 25 червня його «персикові жнива» щодень з п'ятої ранку — саме з цього часу починає ніжний чудофрукт свій шлях від саду до споживача. А це означає, що прокидатися бригадиру треба ще задовго до того, як над Андріївкою підніметься сонце. А якщо врахувати, що перед збором персиків треба було подужати врожай черешні...

СТОР. 8

КОРОТКО

■ На Рівненщині 30 100 вкладників часів СРСР отримали компенсаційні виплати у відділеннях Ощадбанку або ж картки із нарахованими коштами, **інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ У Кам'янці-Подільському порушено кримінальну справу проти вбивці 18-річного юнака: коли хлопець повертався з дискотеки, його побив і розстріляв із пневматичної зброї місцевий мешканець, **повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

■ Рівень травматизму на об'єктах Донецької залізниці за I півріччя 2012 р. знизився на 25,5%. **(Интернет-Донбасс).**

■ Підстанція №1 Миколаївської міської станції швидкої допомоги отримала відремонтоване приміщення, **повідомляє наш кореспондент Олександра МЕНТЕЛЬ.**

Проектом змін до Податкового кодексу передбачено ліквідацію пільг для української книги *(Gazeta. ua)*

Основою співпраці з Росією стануть взаємна вигода та економічний прагматизм

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Засіданню комісії, яка розпочалася із чотиригодинним запізненням через затримку російського лідера, передувала зустріч віч-на-віч очільників двох держав. Визначальним документом стала підписана президентами Декларація про зміст україно-російського стратегічного партнерства, в якій, **як повідомляє офіційний сайт глави держави,** зафіксовано основні цілі стратегічного партнерства між Україною і Росією: це поглиблення двосторонного співробітництва; надання взаємної підтримки у проведенні соціально-економічних реформ, модернізації економіки, зміцненні правової демократичної держави та розвитку громадянського суспільства тощо. Основними галузями співробітництва визначено політичну, економічну, природоохоронну, науково-технічну та культурно-гуманітарну.

За результатами засідання також було підписано низку інших документів — зокрема, Міжрядові угоди про взаємодію з питань попередження надзвичайних ситуацій, пожеж і ліквідації їх наслідків у населених пунктах, у яких дислокуються об'єкти Чорноморського флоту РФ на території України; про співробітництво у галузі авіаційного пошуку і рятування; про заходи щодо забезпечення паралельної роботи Об'єднаної енергетичної системи України і Єдиної енергетичної системи Росії; міжрядовий протокол про внесення змін до Угоди між Кабінетом Міністрів України та урядом Росії про співробітництво в галузі атестації наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації від 21 червня 2002 року (ці зміни дадуть змогу визнавати в обох країнах дипломи державного зразка про наукові ступені кандидата і доктора наук). А також Міжурядові меморандуми: про співробітництво у боротьбі з тероризмом; про взаєморозуміння між Міністерством економічного розвитку і торгівлі України і Міністерством економічного розвитку Росії (в ньому сторони зобов'язалися створити спільну комісію з вирішення чутливих питань у сфері торговельно-економічного співробітництва); про інтеграцію і співробітництво в галузі використання атомної енергії у мирних цілях (у документі зафіксовано домовленість про проведення комплексу робіт із вивчення інвестиційної привабливості підприємств у галузі енергетичного машинобудування і ядерного паливного циклу); про науково-технічне співробітництво в Антарктиці.

У спільній заяві президентів про делімітацію морських просторів в Азовському і Чорному морях та в Керченській протоці сторони задекларували наміри про доцільність після досягнення згоди в цих питаннях укласти відповідну двосторонню угоду. У документі також йдеться про можливість створення українсько-російської корпорації з управління цією судноплавною артерією.

ФАКТ

Торік товарообіг між Україною та Росією сягнув показника понад 55 млрд. доларів.

Під час п'ятого засідання україно-російської міждержавної комісії в Криму Президент В. Янукович закликав уже найближчим часом досягти відчутніших результатів у реалізації спільних проектів у галузі авіабудування, космосу, атомної енергетики, транспортної інфраструктури. «Важливим аспектом для такої роботи є взаємна вигода й економічний прагматизм», — наголосив глава держави.

Говорячи про досягнутий торік рекордний рівень товарообігу між нашими країнами, Президент зазначив: «Нам необхідно не лише зберегти таку позитивну динаміку, а й примножити наші результати».

У свою чергу президент Російської Федерації Володимир Путін зазначив, що проведення такого заходу планувалося давно. Він звернув увагу на високе представництво на ньому російської делегації і наголосив, що проекти, про які йдеться, становлять взаємний інтерес для двох країн. Для Росії Україна посідає п'яте місце серед торговельно-економічних партнерів. «Я повністю поділяю вашу оцінку, пов'язану з позитивними тенденціями у торговельно-економічній галузі», — сказав президент Росії, пообіцявши докладати всіх зусиль, щоб «невеликий збій» у першому кварталі 2012-го (наразі не вдається досягнути минулорічних показників) було ліквідовано якнайшвидше.

Під час засідання україно-російської міждержавної комісії також було обговорено шляхи розвитку діалогу України з «Великою двадцяткою» в контексті головування Росії в цій організації та про врегулювання придністровського конфлікту з урахуванням майбутнього головування України в ОБСЄ у 2013 році.



ЦИТАТА

Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ:

— З Митним союзом ми сьогодні намагаємося вибудувати такі відносини, які будуть взаємовигідними.

На підсумковій прес-конференції Президент говорив і про митний союз, і про єдиний економічний простір, зазначивши, що українська сторона уважно спостерігає за діяльністю таких утворень.

Водночас В. Янукович запевнив: «Курс на євроінтеграцію залишається незмінним пріоритетом зовнішньої політики України. Ця позиція зафіксована в низці національних законів, зокрема в законі про засади зовнішньої та внутрішньої політики. Україна визначила для себе пріоритет — євроінтеграцію».

Відповідаючи на запитання про відображення цього принципу в його цьогорічному посланні до Верховної Ради, Президент наголосив, що йдеться про стратегічний документ. «Усе, що там викладено, — це та політика, яка є природним послідовним продовженням політики, що ми почали в 2010 році», — сказав глава Української держави.

Як повідомив наш кримський власний кореспондент Роман ЧЕРЬОМУХІН, Україна та Росія також домовилися створити підприємство для масового запуску військово-транспортного літака Ан-70, орієнтовна вартість якого становить 67 мільйонів доларів. А ось у газовому питанні, яке традиційно порушують на двосторонніх зустрічах, жодних зрушень не відбулося. На запитання, за яких умов Росія буде готова піти на перегляд ціни на голубе паливо для України, Володимир Путін відповів цитатою із твору Ільфа й Петрова «Дванадцять стільців»: «Можна увечері стільці, а зранку гроші? Можна. А можна зранку стільці, а увечері гроші? Можна. Але гроші вперед». Російський президент наголосив, що діють підписані угоди, а в результаті скидок, які надає Росія Україні при постачанні газу, пільга Києва з 2010 року склала вісім мільярдів доларів.

Україно-російські зустрічі на найвищому рівні триватимуть і надалі — найближчим часом має відбутися державний візит Президента України до Росії та Президента Російської Федерації до України. Восени в Нижньому Новгороді заплановано проведення традиційного Третього україно-російського міжрегіонального економічного форуму під патронатом президентів двох держав.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Збір підписів за проведення позачергової сесії можливий після визначення порядку її роботи

Позачергова сесія парламенту відбудеться тоді, коли буде підготовлено відповідний пакет законопроектів для розгляду. Про це заявив народний депутат, голова парламентської фракції Партії регіонів Олександр Єфремов, коментуючи рішення Конституційного Суду про невідповідність Основному Закону положення чинного Регламенту Верховної Ради, що стосується обрання її Голови шляхом таємного голосування.



«Із приводу рішення Конституційного Суду стосовно регламентної процедури, що главу парламенту звільняють і призначають 2/3 голосів, до того ж бюлетенями, то раніше ця норма в Регламенті була відсутня. Її внесли лише за наполеглівої вимоги людей, що балотуються на цей пост. Гадаю, всім юристам було зрозуміло, що вона не відповідає нормам Конституції, які прописано на сьогодні. Тому, коли депутати від Партії регіонів подали відповідне подання до Конституційного Суду, вони робили це з повним розумінням, що ця норма не відповідає Конституції», — **цитує О. Єфремова прес-служба Партії регіонів.**

«Ми отримали висновок Суду про те, що повинні повернутися до норми, яка діяла раніше, що главу парламентська більшість — 226 голосів відкритим голосуванням, і розуміємо, що це поліпшує прозорість роботи Верховної Ради», — сказав він, відзначивши водночас, що «жоден інший парламент у світі не має такої норми, коли під час розв'язання певного питання більшість блокується меншістю». Рішення Конституційного Суду цілком зрозуміле — воно відновлює норму, що відповідає Конституції нашої держави, резюмував керівник парламентської фракції Партії регіонів.

Відповідаючи на запитання про те, чи збираються підписи для проведення позачергової сесії парламенту, народний депутат зазначив: «Щодо стосується позапланової або позачергової сесії Верховної Ради, то ми можемо збирати підписи (для її проведення. — **Ред.**) тільки в тому разі, якщо буде визначено порядок роботи сесії. Тобто будуть законодавчі акти, які внесено до порядку роботи. Тільки-но всі їх підготують для розгляду, ми вийдемо із пропозицією про збір підписів щодо проведення позачергової сесії». А оскільки на сьогодні ці питання ще не підготовлено, то збір підписів поки що не проводять.

ДОСЛІВНО

Олександр ЄФРЕМОВ:

«Ми можемо говорити, що позачергова сесія Верховної Ради відбудеться тоді, коли буде підготовлено необхідний пакет законів для розгляду».

Стосовно того, чи можливо порушення питання про відставку глави парламенту на позачерговій сесії в разі її проведення, О. Єфремов зазначив, що «це залежатиме від рішення Володимира Михайловича (Литвина. — **Ред.**). Володимир Михайлович написав відповідну заяву. І якщо до моменту проведення сесії ця заява не буде відкликана, то я не відкидаю варіанта, що вона може бути внесена до порядку денного. Якщо вона буде відкликана, то, виходить, він прийме відповідне рішення для себе. Я вважаю, що заява Литвина є емоційним чинником, і Володимир Михайлович повинен прийняти тут рішення сам».

Мовним законопроектом відволікають увагу від реальних проблем

Законопроект про засади державної мовної політики відволікає увагу виборців від реальних проблем. Про це у Донецьку заявив журналістам народний депутат, лідер комуністів Петро Симоненко. За його словами, насправді людей цікавить, «чому не зростають зарплати, а зростають ціни, чому піднімаються тарифи на житлово-комунальні послуги, чому немає безплатних освіти і медицини».



«Напередодні виборів використовуються політичні спекуляції для розколу. Бійка в парламенті була за домовленістю олігархів і націоналістів. Одні вирішували питання консолідації свого електорату, інші давали посил, ніби виконують свої передвиборні обіцянки. Але я вважаю — свої обіцянки потрібно виконувати з першого дня роботи у владі», — відзначив голова фракції. Він додав, що фракція голосувала за законопроект тільки тому, що це було вимогою Парламентської асамблеї Ради Європи в рамках ратифікації Європейської мовної хартії.

Коментуючи долю законопроекту, народний депутат спрогнозував, що документ не буде підписаний Президентом, поки цього не зробить Голова Верховної Ради. Він також висловив згоду з тим, що мовний законопроект потрібно вдосконалити з юридичного боку, перш ніж підписувати остаточно.

Під час перебування на Донеччині лідер комуністів зустрівся із громадськістю в обласному центрі, Дзержинську, Макіївці, Горлівці та Докучаєвську. П. Симоненко нагадав, що КПУ ще торік запропонувала комплексну антикризову програму, здатну стабілізувати економіку та поліпшити життя людей. Для виведення економіки країни із кризи, на переконання комуніста, потрібно заборонити продаж землі сільськогосподарського призначення, націоналізувати підприємства ключових галузей, запровадити державну монополію на тютюн та алкоголь, розірвати співробітництво з Міжнародним валютним фондом та вступити до Митного союзу з Росією, Білоруссю і Казахстаном.

Під час зустрічей в області Петро Симоненко піддав різкій критиці скорочення і ліквідацію залізничних маршрутів у регіоні, а також медичну реформу. На його думку, реформа охорони здоров'я повинна бути негайно зупинена. Витрати на медицину потрібно збільшити до щонайменше 5 відсотків від державного бюджету. Крім того, тривогу комуністів викликає скорочення мережі загальноосвітніх навчальних закладів та дитячих садочків, порівняно з 1995 роком. Лідер комуністів також висловив стурбованість перспективою приватизації вугільних шахт і залізниці.

Вл. інф.

ДОСЛІВНО

Петро СИМОНЕНКО:

«Якщо говорити про те, чи буде підписано цей документ, чи ні, потрібно виходити з реальної ситуації. Володимир Литвин заявив, що не буде підписувати, перший заступник глави парламенту Адам Мартинюк не має на це права, а Президент, відповідно, не може підписати закон, доки не буде підпису Голови Верховної Ради».

Про можливе здешевлення ціни на російський газ під час нинішньої зустрічі президентів не йшлося

У партійних осередках завершуються праймеріз

Регіонали йтимуть здебільшого за знайомими округами

ВИБОРИ-2012

Щоби дізнатися про те, хто з кандидатів і за яким округом балотуватиметься, мешканцям Донеччини здебільшого не потрібно чекати офіційного старту передвиборної кампанії. Ще взимку обличчя потенційних претендентів можна було побачити на бігбордах у містах та районах. Причому деякі кандидати «обробляли» по два округи одразу.

Врахували урок місцевих виборів

Таки фактично підтвердилася інформація про те, що обласна організація Партії регіонів проводить внутрішній конкурс на місце кандидата від провладної сили в кожному окрузі. Партія врахувала урок місцевих виборів 2010 року, коли деякі керівники, котрих підтримували «біло-сині», виявилися непопулярними серед мешканців. Тому, за деякими даними, в передвиборних «шахматках» навпроти кожного з округів ще півроку тому були вписані щонайменше по два прізвища кандидатів від влади. А тепер, стверджують місцеві медіа, найбільша в області партія визначилася зі списком претендентів, яких висуватиме за «мажоритаркою».

Перелік прізвищ практично не несе несподіванок. Можна однозначно стверджувати: ставка робитиметься на впізнавані фігури — керівників великих підприємств або політиків, відомих за діяльністю на місцях. Зокрема, в Донецьку, як очікується, балотуватимуться народні депутати Тетяна Бахтеєва, Юхим Звягільський, Валентин Ландик, у Горлівці — Микола Янковський, у Краматорську — Георгій Скударь, у Костянтинівці — Денис Омельянович, у Маріуполі — народний депутат трьох попередніх скликань Сергій Матвієнков. В іншому окрузі Маріуполя планується висунення народного депутата Олексія Бєлого, який систематично працює в окрузі. Тісно співробітничає із місцевою громадою півночі області народний депутат Сергій Клюєв — його прізвище також називають серед потенційних «мажоритарників».

Серед нових облич — голови Ради Міністрів Криму і екс-міського голови Макіївки Василя Джарти. Також новими обличчями в парламенті можуть стати керівник фракції Партії регіонів в обласній раді Олександр Бобков та секретар Донецької міської ради Микола Левченко.

Сьогодні місцеві видання та телеканали охоче розповідають про діяльність імовірних кандидатів в округах, де ті відкривають дитячі майданчики, вручають подарунки школярам, учителям, ветеранам тощо, дарують побутову техніку та комп'ютери, ремонтують дитсадки і будинки культури. Враховуючи загалом патерналістські настрої в області, такі методи роботи з виборцями впливають на результат та на підтримку з боку місцевої влади. Щоправда, іноді доходить до курйозів. Наприклад, міський голова Слов'янська Неля Штепа висунула свого роду вимогу до потенційних кандидатів: виділити 100 мільйонів для міста. Красномовну цитату керівника міста охоче розмістили всі місцеві видання.

«Не вийде ні в кого «пропихнути» свого депутата, — пообіцяла градоначальниця. — Пройде той, хто більше за всіх дасть грошей. Дасть сто мільйонів — я стану на площі, пройду по кожному будинку і скажу: «Ось цей депутат дав сто мільйонів». І він пройде. Якщо хочуть «голожопенки» пройти, мало того, що вже обкрадали місто, ще й хочуть пройти в депутати, — ні в кого нічого не вийде».

Цікаві, хоча й передбачувані процеси відбуваються останніми місяцями в Макіївці. Схоже, представляти місто у Верховній Раді України будуть нові люди. Одним із двох округів опікується народний депутат Віталій Борт, іншим — голова громадської організації «Громадянська ініціатива» Валерій Омельченко. Останній більше відомий у місті як родич покійного голови Ради Міністрів...

Найбільші підприємства «вибувають» із агітації?

Виборча кампанія цього року в Донецькій області вже має дві визначні особливості. По-перше, це рішення народного депутата України, власника компанії СКМ Ріната Ахметова не балотуватися на ще один термін, про що бізнесмен заявив журналістам. Відмова найбагатшої людини України продовжувати політичну кар'єру мала один малоприємний для Партії регіонів наслідок: на підприємствах, які входять до складу СКМ, не вестиметься агітація за будь-кого з кандидатів. Це випливає із повідомлення Групи «Метінвест», оприлюдненому в травні цього року. «Метінвест», найбільший гірничо-металургійний холдинг України, зберігає дистанційованість підприємств, які входять до його складу, від політичної діяльності, акцентуючи увагу на підвищенні ефективності роботи виробничих підрозділів. Агітація за ту чи іншу політичну силу на робочому місці неприпустима і суперечить корпоративним цінностям групи».

Виходячи з цього рішення, кандидати в депутати як від влади, так і від опозиції не зможуть проводити передвиборних зустрічей у цехах заводів та в нарядних шахт. У Донецьку не виключають, що різка критика з боку Президента Віктора Януковича, яка пролунала на адресу голови обласної держадміністрації Андрія Шишацького під час приїзду голови держави у травні цього року, була виявленням незадоволення рішенням власника СКМ. Оскільки керівник області є колишнім топ-менеджером одного з підприємств компанії Ахметова, то саме в бік голови й були спрямовані критичні стріли.

Другим помітним явищем на тлі підготовки до виборів стала активна діяльність фонду «Олександр Янукович». Зокрема, в червні від цієї організації отримала сучасні автомобілі міська станція «Швидкої допомоги». Раніше фонд вручав обладнання обласній дитячій лікарні. Розмір витрат на благодійність свідчить про великі можливості. А наявність прізвища в назві організації — про наміри старшого сина Президента стати публічною особою. Це підтверджує також і факт появи Олександра Януковича на відкритті донецького аеропорту та нараді голови держави з господарсько-адміністративним активом області. Бізнесмен, який раніше уникав фото- та телекамер, тепер стає впізнаваним. Хоча про майбутню політичну діяльність старшого сина говорять лише як про припущення, аналітики відзначають зростаючий вплив у регіоні групи людей із його оточення. Із таким ресурсом будь-які вибори по силі.

Практично завершено внутрішньопартійний відбір кандидатів у народні депутати в обласній організації Комуністичної партії України. Партія виставлятиме свої кандидатури в усіх (21) виборчих округах Донеччини, заявив народний депутат, перший секретар обкому КПУ Микола Кравченко. Водночас, додав комуніст, на потенційних кандидатів від партії чиниться тиск: зокрема, такі випадки траплялися у Костянтинівці та Новоазовську. «Влада сьогодні дуже активно працює проти комуністів, щоб вибити їх із округів», — стверджує депутат. Сам парламентарій пообіцяв боротися за мандат в окрузі, який об'єднує Старобешівський, Амвросіївський райони, Докучаєвськ та Сніжне.

Представники опозиційних сил воліють не називати кандидатів до законного початку кампанії, хоча й запевняють, що кандидатур вистачить на всі округи. Проте складається враження, що місцеві організації «Фронту змін» та «Батьківщини» ще остаточно не визначилися як із переліком претендентів, так і з розподілом сил усередині активу. Узимку цього року начальником штабу об'єднаної опозиції в Донецькій області було обрано народного депутата України Юрія Гримчака («НУ—НС»). А вже за кілька місяців його змінив голова обласної організації партії «Фронт змін» Олександр Ярошенко. Місцеві політологи припускають, що на кандидатів від опозиції в мажоритарних округах буде покладене завдання не так перемогти в окрузі, як агітувати за список політичної сили.

Експерти кажуть про непублічність кампанії

Політичні сили в області розпочали передвиборчу агітацію задовго до офіційного початку виборчої кампанії. Про це заявив експерт обласної організації «Комітету виборців України» Олег Гришин. За його словами, найбільшу активність виявляють Партія регіонів, КПУ, партія «Україна — Вперед!» Специфікою області є низький рівень публічної активності «Батьківщини».

«Основним ризиком неофіційного етапу виборчої кампанії є те, що агітаційні дії політичних сил зараз не підпадають під регулювання Закону України «Про вибори народних депутатів України» та можуть набувати безконтрольних рис, — зазначив експерт. — Для місцевих осередків політичних партій характерні такі форми активності, як розміщення зовнішньої реклами (Партія регіонів, «Україна — Вперед!»), КПУ, ВО «Батьківщина», потенційні кандидати-мажоритарники); зустрічі народних депутатів із виборцями (найчастіше — обранців Партії регіонів); соціальні, благодійні, молодіжні акції (Партія регіонів, «Фронт змін», КПУ); організація протестних акцій та залучення партійних активістів до акцій різних соціальних груп («Фронт змін», КПУ, ВО «Свобода» — Радикальна партія України); проведення агітаційних заходів під виглядом соціологічних та громадських опитувань (партія «Україна — Вперед!») тощо».

Керівник аналітичних програм цієї організації Олександр Клюжев додав, що процес надання виборцям безоплатних товарів та послуг уже стає безконтрольним. Серед найпоширеніших форм передвиборчої «благодійності» — видача громадянам продуктових наборів та безоплатних послуг, фінансування соціальних закладів і тематичних заходів. Використання форм агітації, які ставлять виборця у некоректну залежність від матеріальних стимулів, належить до серйозних викликів цієї виборчої кампанії, зазначив експерт. Іншою її негативною рисою є те, що значна частина посадових осіб органів місцевої влади виявляє публічну та організаційну підтримку потенційним кандидатам у народні депутати, не приховуючи політичних симпатій.

Ліна КУЦ.
Фото автора.



За кілька місяців до парламентських виборів старший син Президента Олександр Янукович (у центрі) стає публічною фігурою. Ліворуч — міністр фінансів України Юрій Колобов, праворуч — народний депутат України Борис Білаш.

ДОСЛІВНО

Експерт обласної організації «Комітету виборців України» Олег Гришин:

«Незважаючи на те, що потенційні мажоритарники вже розпочали роботу у виборчих округах, у регіоні не зафіксовано жодного випадку проведення політичними силами публічного обговорення їхніх кандидатур (праймеріз чи інші форми). А значна частина потенційних кандидатів від Партії регіонів почала передвиборну кампанію в області ще до моменту їх офіційного висунення з'їздами, що ставить під сумнів навіть формальні процедури внутрішньопартійної демократії. Об'єднана опозиція також демонструє закритість процесу узгодження єдиних кандидатів у виборчих округах Донецької області».

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про відзначення 800-річчя міста Тлумача Івано-Франківської області

У 2013 році виповнюється 800 років місту Тлумачу Івано-Франківської області, одному з найдавніших населених пунктів України, перша письмова згадка про який знаходиться у Галицько-Волинському літописі.

Місто славне своїми історичними та культурними традиціями, а багаті поклади корисних копалин в його районі роблять його привабливим для залучення іноземних інвестицій.

Враховуючи історичне і культурне значення міста Тлумача Івано-Франківської області та у зв'язку з його 800-річчям, Верховна Рада України **постановляє:**

1. У 2013 році урочисто відзначити 800-річчя міста Тлумача Івано-Франківської області.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 800-річчя заснування міста Тлумача Івано-Франківської області;

у двотижневий термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 800-річчя міста Тлумача Івано-Франківської області.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 800-річчя міста Тлумача Івано-Франківської області.

4. Запропонувати:

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 800-річчю міста Тлумача Івано-Франківської області;

Президії Національної академії наук України передбачити проведення відповідними академічними інститутами разом із Прикарпатським національним університетом імені Василя Стефаника науково-практичної конференції, присвяченої історії міста Тлумача Івано-Франківської області.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5107-VI.

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів

народного депутата України Жебрівського П. І.:
Близнюка Андрія Сергійовича (номер посвідчення 398/29),
Желєзка Юрія Захаровича (номер посвідчення 398/14),
Полубетка Валерія Георгійовича (номер посвідчення 398/22),
Сенчіла Владислава Олеговича (номер посвідчення 398/32);

народного депутата України Ісаєва Л. О.:
Велiченкова Анатолія Анатолійовича (номер посвідчення 519/37);

народного депутата України Прокопчука Ю. В.:
Драчука Олега Степановича (номер посвідчення 314/51).

Управління кадрів.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 127 (5377)
СУБОТА, 14 ЛИПНЯ 2012

Корабель Севастопольського загону морської охорони «Миколаїв» Держприкордонслужби України в Туреччині взяв участь у міжнародних навчаннях «Чорноморський яструб — 2012» (прес-служба ДПСУ)



Під час ремонту школи у селищі Кириківка на Сумщині будівельники під сходами знайшли авіабомбу часів Великої Вітчизняної війни. Її знешкодили сапери, *інформує наш власкор Владислав ЖМУРКОВ*

Анатолій КЕСЕЛЬМАН: «Ці люди заслужили звання Праведників миру»

ДОЛЯ

Літній чоловік, одягнений по-спортивному, жваво увійшов до мого кабінету в редакції новоград-волинської газети «Звягель» і щиро, якось по-дитячому, посміхнувся: «Радий познайомитися, Анатолій Кесельман, я щойно з Америки прилетів».

«Там живу, а сюди завітав на могилу матері, — продовжив розповідь мій співрозмовник. — Новоград — моя батьківщина, і я завжди вашу газету в Інтернеті читаю — щоб бути в курсі всіх місцевих новин. Зайшов подякувати вам за роботу, а ще маю в Новограді-Волинському важливу справу — хочу відшукати людей, які нас з мамою на початку війни врятували, переховували від фашистів. Я їх не знав, але коли минулого разу приїздив і розповів у рідному маминому селі, хто я такий, то люди, які стояли біля магазину, сказали, що знають такого, і мою покійну маму навіть дехто пам'ятає, а ще сказали, що нас у війну рідні діда з бабою Голови Верховної Ради України Володимира Литвина переховували. То я хочу побачити маму Володимира Михайловича, Ольгу Андріївну — мабуть, вона повинна пам'ятати ті часи. Хоч все це відомо стало через багато років після війни, я вважаю, що ця родина дійсно заслужила звання «Праведників миру» — вони ризикували власним життям заради єврейської жінки і дитини. Здійснили справжній подвиг, адже, якби нас викрили, то, знаєте, хоч це пафосно звучить, але може таке бути, що історія України склалася б інакше. Фашисти через нас могли розстріляти тих, хто згодом дав життя Володимиру Литвину. А він же, будучи главою парламенту, врятував Україну від розколу. І не дивуйтеся, що я все те знаю — я дуже уважно стежу за тим, що тут, на моїй Батьківщині, відбувається».

Мене надзвичайно здивувала ця розповідь, тож відразу цікавлюся:

— Анатолію Давидовичу, як же так склалося, що ви з мамою переховувалися саме в Слободі Романівській?

— Моя мама звідти родом. Коли вона вийшла заміж, то переїхала до міста. Як увійшли в Новоград фашисти, відразу кинулися відшукувати євреїв і ув'язнювати їх. На вулиці Волі, де раніше була німецька в'язниця, нас тримали майже 18 місяців. Мама моя Злата Литвак, видавала себе за українку і називалася Зінаїдою. Я теж народився Наумом, а пізніше, після хрещення у Барашах, у моїх других батьків, став Анатолієм. Мені тяжко розповідати про це (довго мовчить, витирає сльози). Всіх маминих родичів і рідну сестру, які намагалися втекти, розстріляли біля Корця. Був тут такий Мога — комендант Новограда-Волинського. Він особливо люто знущався з місцевих євреїв. Пригадую, що вже в 1976 році приїжджали до матері з Москви працівники КДБ і розповіли, що піймали цього Могу в Західному Берліні, над ним мав бути суд і маму просили, щоб вона їхала свідком на той суд. Вона довго плакала і відповіла, що не зможе дивитися у вічі цьому катюзі. Не поїхала.

Коли фашисти почали погроми, і всі наші рідні втекли з міста, ми теж хотіли врятуватися, але поліцай нас видав, сказав — забирайте цю, вона жидівка. І нас забрали в комендатуру. Мама почала хреститися, вона зовні не дуже була схожа на єврейку, в селі жила. Німці сміялися у вічі, казали: скажи «кукурудза», «просо». Вона — я можу і так сказати, пане, і так. Але не відпустили.

Повели нас разом з колоною євреїв до Будинку офіцерів розстрілювати. Я заплакав біля санстанції (а там тоді було картопляне поле) і мамі вже інший поліцай наказав «переодягни дитину» і виштовхнув її на бік. Цим нас і врятував. Мама спинилась, присіла, а колона пішла далі. Того дня всіх розстріляли — це були тисячі новоград-волинських євреїв.

Ми потайки повернулися в Слободу Романівську і там переховувалися у одних людей — лише нещодавно я дізнався, що це були дід з бабою Володимира Михайловича, глави українського парламенту.

У Слободі ми прожили півроку, а тоді мене віддали на виховання в бездітну родину в Бараші, а мама пішла в партизани. Батько на фронті воював, пройшов усю війну і зустрів перемогу в Чехословаччині. Потім мама мене через суд повернула — не хотіли прийомні батьки віддавати дитину. Так наша сім'я знову з'єдналася, я вчився в школі, вступив до Тернопільського медичного інституту, працював у Новограді лікарем-терапевтом, самодіяльністю захоплювався, грав на баяні. А тепер ось в Америці живу. Скільки літ минуло, а досі не можу спокійно про все те розповідати. Та люди, які врятували нас з мамою від фашистів, таки повинні отримати почесне звання «Праведників миру». Тому хочу зустрітися з Ольгою Андріївною і розпитати її про все — як воно насправді було і що вона пам'ятає.

Ми з Анатолієм Давидовичем, не гаючи часу, адже візит його в Україну всього кількаденний, вирушаємо в Слободу Романівську, щоб поспілкуватися зі свідками тих давно минулих трагічних подій.

Ольга Андріївна Литвин, мама глави українського парламенту, саме поралася на клумбі біля свого будиночка — тут цвіте море квітів, обабіч — невеликий акуратний садочок, що створює приємний затінок спекотної полудневої пори. Тут і розташовуємося. Анатолій Давидович тремтячим від хвилювання голосом цікавиться — чи пам'ятають вони того маленького єврейського хлопчика і його матір, які переховувалися у них в родині від переслідувань фашистів?

Ольга Андріївна, пильно вдивляючись у співбесідника, розповідає:

— Звісно, пригадую, як у нас у хаті переховувалася від фашистів єврейка Злата з маленьким хлопчиком, ми її ще Зіною називали. Мені тоді 12 років було — я чотири класи закінчила. Діда мого вигнала з його власної домівки радянська влада. Бо як нашу сільську церкву «совєти» розкидали, то він дуже проти був, лаяв і сварив «антихристів» за це, ставав на заваді, намагався порятувати храм Божий. Але завадити не вдалося, а всю родину натомість вигнали з рідного дому. Хата на той час у нас гарна була — на дві половини, вікна відчинялися, підлога покладена. А колись мало хто підлогу в хаті стелив — дошку вручну ж пилкою вирізали.



Батьки В. Литвина Ольга Андріївна, Михайло Климович і Анатолій Кесельман (праворуч).

Нас у батьків тоді троє вже бігало. То вигнали всіх і переселили в якийсь хлівчик. Такий час був. Дід собі збудував у селі на горбочку маленьку хатинку, поклав там підлогу, піч поставили. Так і жили.

Спочатку Злата у моїх батьків переховувалася. Дітвори багато — хлопчик її малий у тому натовпі грався, не так помітно у гурті. Так щось з півроку прожили, а тоді, пригадую, батько зайшов у хату і сказав мамі — люди в селі вже подейкують, що ми євреїв переховуємо. Можуть прийти з хвилини на хвилину, треба щось робити. Тоді вирішили до діда вас переселити — так і зробили. Мама ваша така добра була, допомагала моїй бабі Одарці по господарству — і в городі робила, і їсти варила. А з дитям своїм як вона носилася, як ховалася, щоб ніхто не побачив, бо поліцаї все ходили та винюхували! Ну, а тоді знов по селу пішли чутки, що ми євреїв переховуємо. Довелося вас на Ужачин, у сусіднє село до людей переправити.

Ольга Андріївна зі співчуттям дивиться на те, як котяться сльози у Анатолія Давидовича, і продовжує свою розповідь:

— Такий страшний час був. У нас в селі жило кілька родин єврейських, — продовжує розповідь Ольга Андріївна Литвин. — Всіх, катюги, перебили. Сестра мого батька, тітка Єлисавета, вийшла заміж за єврея — красень на все село, трійко діток у них народилося, жили душа в душу. Як вже війна почалася, то тітка сказала чоловіку (а він на той час сільську раду очолював), що треба втікати, бо німці євреїв розстрілюють. А він не погодився. Мовляв, ми ж нікому нічого поганого не зробили. І залишилися. То його відразу німота забрала, а за тіткою з дітьми через кілька днів машина приїхала. Сідайте, кажуть, до чоловіка вас повеземо. Сіла тітка з двома дітьми (на той час ще одна її дочечка, трирічна Тетяна, була у родичів — і це її врятувало), а за якийсь час їх обвуглені тіла знайшли край сільського кладовища. Тетянка ще довго бігала селом, плакала, маму гукала, аж поки добрі люди її не заховали, бо німці і цю дитину вже шукали. Так і врятувалася. Та вона й зараз живе на тому краю села.

Анатолій Давидович мовчки кивав головою, не перебивав, а насамкінець зауважив:

— Все це точно так само, як мені мама розповідала. То ми — єдині євреї, які зі Слободи живими залишилися. Я безмежно вам вдячний за те, що не побоялися переховувати єврейську родину. І це просто диво, що після таких випробовувань ми всі жити залишились. Я радий з того, що ви виховали гарних синів, що вони сьогодні такі високі посади обіймають.

Ольга Андріївна сумно хитає головою:

— Мене, як матір, ті посади не дуже радують. Болить мені душа за них, особливо за старшого, Володю. Така відповідальність на ньому, бачу, як за все переживає, як йому тяжко на серці, як хоче зробити добро для людей, скільки сил для того докладає. Часом приїде — аж чорний від тих думок... Якби могла — серцем би своїм від недобрих людей прикрила. Важко, дуже важко...

Анатолій Давидович співчутливо зауважує:

— Така доля материнська. А я, знаєте, приїхав і село не впізнав — тут і школа нова, і лікарня і дороги просто чудові. А церкву, яку дід не давав зруйнувати, ваш син знову відбудував! І Новоград, завдяки Володимиру Михайловичу, просто на очах змінився, повірте, земляки йому вдячні — розповідають мені, гордяться тим, скільки всього ним для рідного краю зроблено. Ви про це думайте. А на всіляких заздрісників не зважайте. Вони завжди були і будуть. Добрі справи — ось що за нас говорить, і що після нас залишається.

Так сказав на прощання мудрий сивочолий чоловік. І з цими словами не посперечаєшся. Нині він вже повернувся до далекої Америки, але і там, за океаном, зберігає в своєму серці велику любов до своєї малої батьківщини і безмежну вдячність людям, які, ризикуючи власною долею, все ж таки врятували у часи лихоліть єврейську жінку і дитину.

Через кілька днів після цих подій ми звернулися до Володимира Литвина із запитанням — чи знав він особисто про те, що у роки війни його рідні переховували єврейську родину? Володимир Михайлович відповів:

— Так, пригадую, як ще малими мама розповідала нам про те, що в роки Великої Вітчизняної в будинку моїх діда з бабою переховувалася від фашистів єврейка Злата з малим сином. Ми знали цю історію, але батьки не деталізували для нас ті події, бо таким чином, не оповідаючи про найбільш тяжкі і трагічні сторінки свого життя, напевне, оберігали нас, дітей, від якихось потрясінь і переживань — тоді був такий час. Та й подвигом цей вчинок ніхто не вважав, бо, якщо по-людськи, то так вчинив би кожен з нас.

Лариса ГЕМБАРСЬКА.

Фото Віктора ТИМОЩУКА.

Передрук з газети «Звягель». (Житомирщина).

Міні–міс та Міні–містери

Нещодавно юні громадяни України наочно продемонстрували свої таланти на сцені біля Ротонди на Центральній набережній Алушти.

Місто уже другий рік поспіль приймає учасників Національного дитячого творчого конкурсу «Міні-міс і Міні-містер Україна». А це значить, що умови прийому влаштовують і учасників, і організаторів цього конкурсу. В цьому впевнений Алуштинський міський голова Станіслав Колот:

— Учасники конкурсу працювали протягом року, вони пройшли відбіркові тури у своїх містах. Для них приїзд в Алушту — це не тільки робота, але й подарунок від організаторів конкурсу, можливість добре відпочити, покупатися в морі, отримати безліч нових вражень, прогулятися оновленою міською набережною, відвідати музеї, наш новий парк мініатюр та інші визначні пам'ятки. І я думаю, що претенденти на титули «Міні-міс» і «Міні-містер» тепер завжди будуть наполягати на проведенні цього конкурсу саме в нашому місті.

Організатори конкурсу — Національна дирекція «Міні-міс і Міні-містер Україна» та агентство моделей «Скарлетт». Партнерами цього свята краси виступили Алуштинська міськрада, міська організація Партії регіонів, Курортний комплекс «Золоте колосся», пансіонат «Сосновий гай», лідери косметичної компанії «Оріфлейм» Тетяна Мельниченко, Олена Фрунза, Раїса Шквира, Тетяна Гайдай, дитячий табір оздоровлення та відпочинку «Кипарис», де розташувалися учасники конкурсу й інші.

Талантами й красою змагалися 33 дівчинки й хлопчика. Алушту на цьому конкурсі представляли дві семирічні красуні: Поліна Піменова, переможниця конкурсу «Маленька красуня—2012», і Катерина Сафонова, Перша «Міні-міс—2010», «Міні-міс Елегантність» конкурсу «Маленька красуня—2012».

У конкурсі, що проходив за підтримки Алуштинського міського голови Станіслава Колота, брали участь діти від 4 до 15 років. Також у рамках Національного конкурсу змагалися за титул «Юна міс Україна—2012» конкурсанти у віці від 13 до 17 років.

Дитячий творчий конкурс «Міні-міс і Міні-містер Україна» — це завжди довгоочікувана подія як для учасників, так і для глядачів. Й очікування були немарними.

Відкрився захід виходом учасників в українських костюмах, під час якого глядачі могли познайомитися з кожним конкурсантом. А слідом за цим вони демонстрували зі сцени свої таланти. Хлопчики й дівчатка виконували пісні, причому деякі — власного авторства, майстерно декламували обрані твори, танцювали, виконували гімнастичні й навіть акробатичні етюди. Бурхливими оплесками зустріли глядачі виступ Данила Кондратенка з Нікополя: його прекрасно виконаний акробатичний номер «Детектив Дан» підкорив алуштинців та гостей міста. Дуже зворушливо виконала пісню «Волошки» Єлизавета Сараєва (м. Кривий Ріг). Сподобався присутнім танець «Лялька» Діани Світер із Дніпропетровська. Неймовірно ефектним був і номер одесита Артема Ніколаєва, який виконав з групою підтримки композицію групи Queen «We will rock you».

Бути моделлю нелегко: потрібні й грація, і пластика, а також уміння легко перевтілюватися в різні образи. Не випадково в програму конкурсу входить показ учасниками пародії на улюблену зірку, під час якої ці маленькі українські зірочки розкривають перед глядачами свої акторські таланти й уміння перевтілюватися. Важко було обрати номер, що сподобався найбільше: конкурсанти постаралися на славу. Проте, мені до душі припали пародії одеситів на Остапа Бендера у виконанні Івана Клауса й на Джамалу, яку пародіювала Марія Богаченко.

Є речі, які поєднати практично неможливо. Наприклад, шланг від пилососа, парасольку й квіти... Але учасники конкурсу не тільки знають, але й роблять це красиво. У справу пішли поліетиленові пакети, паперові серветки, штучні квіти, гумові рукавички, дріт, газети й журнали, скотч, поролон, папір, фольга, картон, пластикові пляшки, склянки, нитки, натуральне пір'я, малярська сітка, повітряні кулі, пінопласт, пакувальний папір, теплоізоляційний матеріал, кульки для пінг-понгу, коктейльні трубочки, китовий вус, садова сітка. А результати своїх ідей і праці вони продемонстрували у наступному виході — в авангардному одязі. Важко сказати, наскільки зручний такий одяг, але те, що виглядають у ньому конкурсанти ефектно, — це факт. Не менш екстравагантні й самі костюми — Королева Євро, Білий лебідь, Шаховий король, Принцеса Преси, Ассоль, Лицар Світла та інші. І знову хочеться відзначити Марію Богаченко і її вбрання — Сонце над Одесою, зроблене з намистин, гофрованого паперу, черепашок, поліграфічної продукції з панорамами цього міста.



А завершився конкурс барвистим виходом учасників у вечірніх костюмах. Як відзначив директор Національного конкурсу «Міні-міс і Міні-містер Україна—2012», директор агентства моделей «Скарлетт» Ніна Молдован, програма Національного конкурсу співпадає із програмою конкурсу «Міні-міс Світу».

У журі, почесним членом якого була заступник Алуштинського міського голови Галина Огнєва, було нелегке завдання: визначити переможців серед таких талановитих конкурсантів. А доки приймали настільки відповідальні рішення, перед глядачами виступили дитячий народний вокально-фольклорний ансамбль «Веселі нотки» (м. Марганець) і театр сучасного мистецтва «Ніколь» (м. Павлоград), що представив колекції одягу «Українська ніч» і «Цвітіння вічне».

Перед найкрасивішою і найочікуванішою, хвилюючою й урочистою церемонією нагородження міський голова Станіслав Колот подякував учасникам, організаторам, членам журі за те, що обрали Алушту місцем проведення конкурсу:

— Напевно, це правильний збіг обставин, коли такі юні, але вже такі титуловані таланти з усієї України змагаються й виступають тут — на одному із кращих курортів України — в Алушті. Ми в захваті від ваших виступів, діти. Ви — розумники, ви — талановиті, і я вірю, що ви станете переможцями багатьох конкурсів, які у вас ще попереду.

Станіслав Колот вручив нагороду алуштинській красуні Поліні Піменовій, яка завоювала титул «Міні-міс Надія України». А директор ДТОВ «Кипарис» Юлія Пащенко вибрала дівчинку, яка відпочиватиме в цьому таборі. Її вибір припав на Марію Богаченко.

Титул «Юна міс Україна—2012» завоювала Анастасія Євдокімова (м. Кривий Ріг). Власницями титулу «Міні-міс Україна—2012» у своїх вікових категоріях стали: Ганна Пракель (м. Запоріжжя), Анастасія Лисиця (м. Нікополь), Ганна Денисенко (м. Павлоград). А титул «Міні-містер Україна—2012» отримали Іван Клаус (м. Одеса), Артем Ніколаєв (м. Одеса), Данило Кондратенко (м. Нікополь). Переможці Національного конкурсу візьмуть участь у конкурсі «Міні-міс Світу», що пройде у липні цього року в Одесі.

Лідер компанії «Оріфлейм» Тетяна Мельниченко визначила дівчинку, яка стала «Міні-міс «Оріфлейм». Цей титул завоювала наша красуня Поліна Піменова. Переможцям вручали дипломи, квіти від міського голови й стрічки. Крім того, дівчаткам, звичайно, надягали корони, а хлопчики отримували кубки.

Учасники Національного конкурсу подарували алуштинцям і гостям курорту прекрасне свято, а самі вони встигли погуляти містом, відвідати його визначні пам'ятки, покупатися в морі, отримати безліч незабутніх вражень, якими, без сумніву, вони поділяться зі своїми друзями.

Завершилось свято прекрасним гала-концертом переможців третього Всеукраїнського конкурсу-фестивалю «Алуштинські розсипи», що пройшов напередодні. В санаторії «Алуштинський» змагалися творчі колективи й солісти з Києва, Сум, Вінниці, Алчевська, Краснодона, Бердянська, Білгірська, Донецька. Як відзначив голова журі, професор Донецької державної музичної академії імені Сергія Прокоф'єва Павло Добровольський, учасників цього року було дуже багато. Тому показати всі представлені на конкурс номери в гала-концерті неможливо. І вирішили порадувати алуштинців і гостей міста найкращим.

Євгенія **ФИЛИПЕНКО,**
Роман **ЧЕРЬОМУХІН.**
Фото Євгенії **ФИЛИПЕНКО**



На знімках: учасники конкурсу; члени журі.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...кілька компаній зацікавилися лисичанським нафтовим гігантом

У Луганській області серйозно стурбовані долею Лисичанського нафтопереробного заводу. З березня там припинено постачання сировини, підприємство змушене почати ремонтні роботи. Можливою умовою запуску нафтового гіганта, на думку нового керівника компанії «ТНК-ВР Коммерс» Олександра Куркіна, є введення українською владою мита на імпортні нафтопродукти на рівні 100 євро за тонну.

Сьогодні мова йде про зміну власника НПЗ. За словами голови Луганської ОДА Володимира Пристюка, кілька відомих компаній зацікавилися придбанням лисичанського гіганта й уже беруть участь у переговорному процесі. Однак претендентів на роль господаря поки не називають. Відомо лише, що це "видатні гравці, один із яких уже виклав свою програму". Влада області ставить завдання до середини серпня з допомогою профільного міністерства та уряду зробити все, щоб це підприємство запрацювало. «У серпні потрібно відновити виробничий процес, провести ремонтні роботи, підготуватися до великої нафти — це можливо», — вважає керівник області.

Однак експерти не поділяють оптимізму Володимира Пристюка та сумніваються, що для Лисичанського НПЗ реально так швидко знайти покупця. Завод, вважають вони, можуть купити тільки російські компанії, оскільки головним є питання постачання сировини по трубі. Нафта може бути тільки російською. Що стосується іноземних компаній, то для них існують великі ризики входження в цей ринок. На жаль, створено такі умови, що рентабельність виробництва заводу сьогодні вкрай низька. Великі компанії, які могли б інвестувати свої кошти в Лисичанський НПЗ, є, однак вони воліють купувати об'єкти в Європі або працювати винятково на російській території. Якщо робота нафтопереробного заводу буде відновлена, він може щорічно приносити державному бюджету близько 100 мільйонів гривень.

Алла **АНТІПОВА.**

...шкідники наполовину з'їли ліси Таврії

На Херсонщині шкідники «доїдають» хвойні ліси. З 60 тисяч гектарів рукотворних насаджень, які піввіку тому зупинили «чорні бурі» і піски єдиної в Європі Олешківської пустелі, більше половини сьогодні стоять без зелених голок. Їх гетьчисто знищила гусінь рудого соснового пильщика. Посуха й спека спровокували спалах розмноження цього шкідника, до якого лісівники, як завжди, виявилися не готові.

— Обробки інсектицидами на території краю потребують 45 тисяч гектарів соснових насаджень, які є осередком розмноження рудого соснового пильщика. На її проведення навесні необхідно було 1,6 мільйона гривень. Однак держлісгоспи одержали з бюджету всього 80 тисяч, тобто у двадцять разів менше. Ми зверталися й в Агентство лісових ресурсів України, і до керівництва Херсонської облради та облдержадміністрації із проханням профінансувати боротьбу зі шкідником, та грошей не одержали, а власних коштів у лісівників не було, — коментує ситуацію начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Херсонщини Віктор Тищенко.

— Тільки зараз Агентство лісових ресурсів обіцяє знайти на обробку інсектицидами 510 тисяч гривень, однак час уже згаяно. Гусінь рудого соснового пильщика «заляльковалася» і пішла в соснову підстилку. Чергове її покоління з'явиться лише у квітні наступного року.

Сергій **ЯНОВСЬКИЙ.**
Херсонська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 127 (5377)
СУБОТА, 14 ЛИПНЯ 2012

Після розширення переліку платників єдиного податку «спрощенцями» можуть бути підприємці, які мають до 20 найманих працівників і дохід не більш як 20 мільйонів гривень на рік *(www. ukrnews24. com)*



Луганські податківці поповнили держбюджет на 2,3 мільйона гривень за рахунок продажу породних відвалів підприємства–боржника — ДП «Луганськвуглереструктуризація», *інформує наш власкор Алла Антіпова*

Працююча людина не повинна бути бідною

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Упродовж багатьох років ВВП нашої держави на 22—25 відсотків формується за рахунок ГМК. Понад 40 відсотків надходжень іноземної валюти до нашої країни — також на рахунку металургів і гірників. Крім того, ГМК надає робочі місця майже півмільйону людей. Багато які з підприємств галузі є містоутворюючими, від їх стабільної економічної діяльності напряму залежить благополуччя міст і селищ, в яких вони розташовані. На гірничо-металургійну промисловість «закільцьовані» провідні сфери національної економіки: енергетика, машинобудування, металообробка, будівництво, науково-дослідні та проектні інститути й організації...

Одне слово, від стабільної роботи підприємств ГМК повною мірою залежить економічна стабільність у державі. І тому всі проблеми галузі — державного масштабу.

— Володимире Івановичу, яким для галузі та півмільйонного загону трудящих був минулий металургійний рік?

— У переддень свята більше хочеться говорити про успіхи. І вони в нас, металургів і гірників, звичайно, є. Наша галузь була й залишається локомотивом народногосподарського комплексу країни. І сьогодні ГМК, переборюючи багато труднощів і проблем, виконує поставлені перед ним завдання й так само є основним донором державного бюджету України і джерелом наповнення Пенсійного та інших соціальних фондів.

Однак із жалем доводиться визнати, що багато в чому успіхи галузі на благо держави досягаються не завдяки, а всупереч її економічній політиці.

Те, що сьогодні відбувається стосовно вітчизняної феросплавної підгалузі, можна назвати її планомірним знищенням. І, незважаючи на проведені акції протесту, численні звернення Центрального комітету Профспілки металургів і гірників України до керівництва держави, органів влади, проблеми підприємств так і не розв'язано. Влада практично нічого не робить, її регуляторна діяльність зведена до нуля. Безвідповідальна політика державних регулювальних органів призвела до того, що підприємства, в операційних витратах яких частка електроенергії становить 50—55 відсотків, було переведено на II клас її споживання. Неважко припустити, тариф на електроенергію, що значно зріс, призвів до різкого зниження обсягів виробленої продукції й неминуче веде до повної зупинки підприємств. Так і сталося на Запорізькому алюмінієвому комбінаті: він практично не працює, на виробництві залишилися близько 600 осіб. Схожа ситуація складається на Запорізькому заводі феросплавів, Марганецькому та Орджонікідзевському ГЗК і багатьох інших підприємствах. Але ж будь-якій мислячій людині зрозуміло, що розвал виробництва феросплавів і первинного алюмінію не лише спричиняє непоправні втрати в економічній сфері держави, а й підриває соціальну стабільність в Україні.

Особливу небезпеку ця ситуація становить для підприємств, що є містоутворюючими. Якщо зупиниться таке підприємство, припиниться наповнення місцевого бюджету і соціальних фондів. Відповідно не працюватимуть ні лікарні, ні магазини, ні дитячі садки. А це — соціальна катастрофа для міста та його мешканців.

Тому профспілка металургів і гірників внесла пропозицію до Кабінету Міністрів зі створення Програми надання державної допомоги містам з моноструктурою і взяла активну участь в її розробці. Цей документ було прийнято Кабміном, але, на жаль, він досі не працює.

— Які ще проблеми гальмують розвиток «системоутворюючої» галузі економіки України?

— Їх кілька. По-перше, це високий рівень зношування основних промислово-виробничих фондів — 60—70 відсотків. Передбачений строк експлуатації давно завершився у 89 відсотків доменних печей, 87 — мартенівських печей, 26 — конвертерів, майже 90 — прокатних станів, 54 відсотків коксових батарей. Зрозуміло, що на такому устаткуванні дуже важко дати якісну продукцію, і за рахунок мускульної сили робітничого класу вже неможливо підняти продуктивність праці. Тому головне завдання, що стоїть перед гірничо-металургійним комплексом, та й, напевно, перед всією промисловістю, — технічне переозброєння та реконструкція. І наша профспілка наполягає на тому, щоб держава стимулювала цей процес. Яким чином? Я думаю, що якщо власник займається модернізацією та інноваціями, вкладаючи в розвиток підприємства серйозні кошти, то система оподатковування для нього повинна бути пільговою.

Друга проблема — це колосальна залежність гірничо-металургійної галузі від експорту. Сьогодні понад 80 відсотків продукції українського ГМК реалізується за кордоном. І найменші коливання попиту й цін на металопродукцію на світових ринках адекватно б'ють по наших підприємствах. А позбутися цієї залежності можна тільки одним шляхом — розвивати внутрішній ринок. Адже в продукції наших підприємств мають потребу машинобудування, будівництво, ракетобудування та багато інших галузей. Очевидно, що держава має бути зацікавлена в їхньому розвитку. Тому через квоти й інші економічні важелі необхідно переконувати українських виробників купувати вітчизняний метал.

Поки що, на жаль, держава не вживає дієвих заходів для стимулювання внутрішнього попиту на продукцію ГМК. Крім того, у країні практично повністю зруйновано ланцюжок внутрішньогалузевої кооперації. Якщо раніше держава могла координувати потоки сировини, матеріалів, то сьогодні кожен власник (а їх у нас дуже багато — й вітчизняних, й іноземних) працює на себе. Ми не можемо їм дорікнути — бізнес передбачає отримання максимального прибутку за менших витрат. Але в держави в цьому питанні повинні бути свої інтереси. І тому необхідно на державному рівні, за участю власників, пропрацювати питання про розвиток внутрішнього ринку металу і внутрішньогалузевої кооперації.



Також профспілка не випускає із зони своєї уваги питання оптимізації чисельності персоналу підприємств і застосування нестійких форм зайнятості. Застосування позикової праці, лізинг робочої сили на підприємствах ГМК найчастіше мають негативні наслідки. Завдання ПМГУ простежити, щоб усе було суворо за законом. Тому в нас особливе ставлення до співробітництва власників гірничо-металургійних підприємств із приватними агентствами зайнятості. Ми не проти них. Ми проти порушення законодавства стосовно людей праці, які фактично продовжують працювати на тому ж місці, де й раніше, але юридично вважаються звільненими з підприємства й переведеними в агентство зайнятості. А оскільки за КВЕДом агентства зайнятості належать до зовсім іншого виду діяльності, ніж гірничо-металургійні підприємства, таке переведення докорінно вплине на пенсійне забезпечення трудящого, на доплати за шкідливі умови праці тощо. Тому Центральний комітет ПМГУ вніс пропозиції й доповнення до закону про зайнятість населення, які підтримав віце-прем'єр-міністр Сергій Тігіпко. Крім того, профспілка виступила ініціатором розробки закону про впорядкування діяльності приватних агентств зайнятості. Ми наполягаємо на тому, що фахівців основних гірничо-металургійних професій (тим паче на робочі місця зі шкідливими умовами праці) не можна приймати на роботу через агентства зайнятості. Інакше ми не зможемо захистити право робочої людини на нормальні умови праці, на належні «за шкідливість» компенсації й гідну пенсію. Ці питання ми обговорювали в Кабінеті Міністрів і знайшли там розуміння. Цей проект закону було представлено на розгляд у Верховну Раду й 8 червня прийнято в першому читанні.

— Володимире Івановичу, вважається, що Галузева угода є якщо не найголовнішим, то одним із найважливіших показників ефективності роботи будь-якої профспілки. Цей документ характеризує не тільки рівень професіоналізму економістів та юристів, а й авторитетність усієї профспілки. Галузева угода гірничо-металургійного комплексу — одна із кращих в Україні. Напевно, нелегко домовлятися із власниками, переконувати їх у необхідності підвищення передбачених законом стандартів і норм?

— Якщо говорити про Галузеву угоду на 2010—2012 роки, що діє в ГМК сьогодні, то я вважаю, що наша профспілка може ним пишатися. Переговори були дуже складні, тривали 7 місяців, але ми успішно їх завершили і в результаті вийшли на кращу угоду по Україні. Наприклад, тариф першого розряду ми відстояли на рівні 105 відсотків прожиткового мінімуму, а зростання зарплати на підприємствах галузі передбачено щорічно не менш як 18 відсотків. Робота в День металурга і гірника всім трудящим оплачується в подвійному розмірі. Крім того, відрахування на культурно-масову, спортивну та оздоровчу роботу, які законом передбачаються не менш як 0,3 відсотка від Фонду оплати праці, у нас у Галузевій угоді — 0,5. Також за законом на заходи щодо охорони праці власник повинен перераховувати не менш як 0,3 відсотка від ФОП. А наша Галузева передбачає 0,5 відсотка від обсягів реалізації (а це на два порядки вище).

Два роки фахівці ЦК ПМГУ здійснюють моніторинг виконання нашої Галузевої угоди, колективних договорів, і можу сказати, що на переважній більшості підприємств усі норми, передбачені цими найважливішими документами, виконуються.

— Які основні завдання стоять перед Профспілкою металургів і гірників України сьогодні?

— Основні точки докладання сил будь-якої профспілки — це зайнятість, забезпечення гідного рівня заробітної плати й безпечних умов праці. Сьогодні вирішення цих питань потребує від профспілок значних зусиль, тому що власники найчастіше в гонитві за прибутком зводять до мінімуму видатки на ці цілі.

Літо та осінь поточного року будуть, що називається «спекотними». Починається переговорний процес з укладення Генеральної угоди на 2013—2014 роки. Цей документ дасть старт укладенню галузевих угод. Тому для нас дуже важливо, які норми він міститиме.

Найважливішим розділом, як і колись, буде розділ «Оплата праці». Наша головна теза — працююча людина не повинна бути бідною. Для цього рівень заробітної плати треба підвищувати вдвічі, втричі. Щоб довести власникам, що це саме так, потрібно, зрештою, чесно полічити, скільки ж реально необхідно заробляти, щоб відновлювати свої сили після зміни, підвищувати свій освітній і професійний рівень, утримувати сім'ю, лікуватися, відпочивати, будувати житло тощо. Ми ще в 2001 році розробили такий мінімальний стандарт оплати праці. Розрахунки показали, що наявний рівень заробітної плати металурга і гірника не забезпечує свої основні функції.

Давно назріла потреба на державному рівні узаконити Методику розрахунку мінімального галузевого стандарту оплати праці, для того, щоб, використовуючи специфіку будь-якої галузі, можна було прорахувати рівень зарплати. Тоді переговорний процес з її визначення під час укладання галузевих угод буде не голослівним, а підкріпленим розрахунками, зробленими за затвердженою методикою. Включити таку Методику як додаток до Генеральної угоди — пропозиція нашої профспілки.

Друга немаловажна пропозиція стосується мінімальних гарантій в оплаті праці, тобто рівня мінімальної заробітної плати. На наше глибоке переконання повинна бути диференціація цієї мінімальної гарантії по галузях промисловості або видах виробництв. Коефіцієнти співвідношень мінімальної ставки (окладу) до мінімальної заробітної плати повинні також установлюватися в Генеральній угоді.

— Володимире Івановичу, давайте на завершення нашої розмови поговоримо про професійне свято металургів і гірників. Що б ви хотіли побажати своїм колегам — членам ПМГУ?

— День металурга і гірника для України є одним із найбільш значних свят, тому що від ефективної роботи гірничо-металургійних підприємств величезною мірою залежить розвиток економіки держави. Тому в цей день уся країна вшановує самовіддану працю трудящих ГМК.

Бути професіоналом у нашій галузі непросто. З кожним роком зростають вимоги до рівня знань фахівців, до їхньої кваліфікації. Цехам, кар'єрам і шахтам гірничо-металургійних підприємств потрібні люди грамотні, сміливі, працьовиті. І втішно усвідомлювати, що й досвідчені працівники, які віддали багато років гірничо-металургійному комплексу, й молодь, що приходить сьогодні на виробництво, здатні якісно вирішити найскладніші виробничі завдання.

У день нашого професійного свята дозвольте щиро подякувати вам, шановні металурги і гірники, за вашу чесну щоденну працю, відданість улюбленій справі й серйозний внесок у розвиток і процвітання України.

Міцного вам здоров'я, плідної роботи, успіхів, упевненості в майбутньому, щастя і благополуччя вам і вашим близьким!

**Підготувала
Елеонора СІЛІВЕРСТОВА.**

Фото надано автором.

Галузь була й залишається локомотивом народногосподарського комплексу країни

Онуки не поїхали на море, а сіли за штурвал комбайна

Герой України, керівник сільгосппідприємства «Радівське» Калинівського району на Вінниччині Анатолій Пачевський міг би відправити онуків відпочивати на море. Обидва хлопці, Анатолій і В'ячеслав, заслужили таку поїздку. Успішно закінчили навчальний рік у Національному університеті біоресурсів і природокористування в Києві: Анатолій — четвертий курс, В'ячеслав — другий. Вони — майбутні інженери. Цей вуз, колишню сільськогосподарську академію, закінчували і їхній батько Ігор Пачевський, і їхній дідусь. Нині у хлопців канікули.

— У нас своє море, — усміхаються співрозмовники. — Кожен день зранку й до вечора перед очима море пшениці.

— Я їх у поле не тягну, — каже Анатолій Пачеський. — Два роки у жнива працювали помічниками комбайнерів. Цього разу доручили їм старий агрегат «Славутич». Він стояв несправний, майже місяць самі його ремонтували.

У день нашої зустрічі працювали на обмолоті валків ячменю. Особливо юнаків потішив урожайністю горох. Майже на ста гектарах вдалося зібрати в середньому по 46 центнерів. Сорт «Царевич» видав по 52 центнери з гектара.



Герой України Анатолій Пачевський (у центрі) з онуками Анатолієм (ліворуч) та В'ячеславом.

— Не знаю, чи ще хтось може похвалитися такими показниками, — каже Анатолій Пачевський. — Приблизно 70 відсотків цієї бобової культури становлять насінневі сорти. Господарство давно спеціалізується на її вирощуванні. Після появи сходів важливо обробити їх від шкідників. На практиці переконалися, від цього залежить подальший розвиток рослин, а відтак — врожайність.

Пшениці та ячменю планують зібрати не менше, ніж торік, — понад 60 центнерів на круг. Сім комбайнів працюють у Радівці. За штурвал одного з них по черзі сідають Анатолій і В'ячеслав Пачевські. Увечері в подробицях розповідають дідові, як їм працювалося. Про те, що не скупаються в морі, не шкодують. Кажуть, минулого літа теж не їздили. Анатолій Мартинович не сумнівається, що після такої практики онуки стануть справжніми фахівцями.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Опозиція просить розповісти про зміст «досягнень»

Під час учорашньої прес-конференції на тему: «Чемпіонат минув, хто відповість за «досягнення», представники об'єднаної опозиції «Батьківщина» народні депутати Микола Томенко, Остап Семерак та Юрій Гримчак оприлюднили відкритий лист до Президента Віктора Януковича.

У документі, зокрема, йдеться:

— скільки коштуватиме утримання побудованих за бюджетні кошти стадіонів НСК «Олімпійський» у Києві та «Арена Львів» у Львові?

— коли уряд відповідно до своїх обіцянок та вимог законодавства профінансує відновлення спортивних об'єктів, знищених під час реконструкції НСК «Олімпійський»? Ідеться про державні підприємства «Навчально-спортивна база «Атлет», «Льодово-спортивна ковзанка «Крижинка», «Центральна навчально-тренувальна база з ковзанярського спорту «Льодовий стадіон», «Олімпійський навчально-спортивний центр» та мале державне підприємство «Тенісні корти», діяльність яких була у незаконний спосіб припинена у зв'язку з реконструкцією НСК «Олімпійський».

Також народних депутатів цікавить, скільки державних коштів в рамках підготовки до Євро було витрачено на будівництво та реконструкцію автомобільних доріг та як під час чемпіонату використовувалися спортивний комплекс та фізкультурно-реабілітаційний центр Національного університету Державної податкової служби та об'єкти Національного університету «Одеська юридична академія», на реконструкцію та будівництво яких було виділено з державного бюджету 214 мільйонів гривень.

Коментуючи мовне питання, заступник Голови Верховної Ради М. Томенко висловив думку, що голосування за цей законопроект повинно бути скасоване як сфальсифіковане, а депутати мають повернутися до його розгляду у другому читанні з усіма поправками за умови особистої участі в голосуванні кожного народного депутата.

Сергій КОВАЛЕНКО.

У столиці викрадено близько десяти тисяч гектарів землі

Упродовж 2006—2010 років за рішеннями Київради фонд особливо цінних земель столиці скоротився на 60 відсотків. Про це під час прес-конференції повідомив народний депутат, керівник Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань розслідування обставин порушення Конституції та законів України, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу Кирило Куликов.

Водночас він зауважив, що завдяки зусиллям депутатів і громадськості вдалося повернути землі на території «Садиби Мурашка», які було передано в оренду, та скасувати дозвіл на вирубку Святошинського лісу. Крім того, нині у різних судах знаходяться десятки позовів про повернення незаконно виділених земельних ділянок.

За словами голови ТСК, члени комісії також встановили, що ведення земельного кадастру забезпечує Головне управління земельних ресурсів Київської міськдержадміністрації, у той час як законодавством ці повноваження передано Держагентству земельних ресурсів. Однак вищезгадане управління КМДА відмовляється передати кадастр. Таким чином, у Києві фактично відсутня відповідальна за ведення обліку земель інституція.

К. Куликов стверджує, що комісія не є каральним органом, але встановити винних у незаконних земельних оборудках вона зможе, навіть незважаючи на те, що частина документів, затверджених столичними чиновниками, зникла. «Нам удалося отримати протоколи та відеозаписи сесій Київради, на яких ухвалювалися численні корупційні рішення, і нині члени ТСК продовжують їх вивчати», — зазначив він.

Парламентарій також повідомив, що колишнього заступника київського міського голови Олеся Довгого тричі запрошували на засідання ТСК для надання пояснень, але жодного разу він не з'явився, посилаючись на хворобу. А столична прокуратура взагалі відмовляється співпрацювати з ТСК. «Всі органи влади нам надають допомогу, а прокурор Києва чомусь навіть не приходить на засідання комісії», — зазначив К. Куликов.

Говорячи про подальші дії ТСК, народний депутат повідомив, що члени комісії планують розробити законопроект, згідно з яким реєстр землевласників Києва буде відкритим.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ТИМ ЧАСОМ

У четвер столичні депутати ухвалили рішення про дострокове припинення повноважень київського міського голови Леоніда Черновецького за його заявою. До наступних виборів повноваження київського міського голови відповідно до ст. 50 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» тимчасово виконуватиме його заступник — секретар Київради Галина Герега. Саме їй Київрада доручила звернутися до Верховної Ради із клопотанням про призначення виборів київського міського голови.

Водночас Київрада відхилила пропозицію фракцій «БЮТ-«Батьківщина» та «УДАР» про спрямування до Генеральної прокуратури звернення з вимогою розслідувати діяльність Л. Черновецького у 2006—2011 роках.

СПОРТ

Третя спроба прапороносця

Дзюдоїст Роман Гонтюк буде прапороносцем збірної України на відкритті Олімпіади-2012 у Лондоні. **Про це повідомили на прес-конференції у Києві.** Нагадаємо, Гонтюк двічі ставав призером Олімпіад. Він здобув «срібло» в Афінах у 2004 році та «бронзу» в Пекіні-2008.

У Лондоні представник Івано-Франківщини спробує у звичній для себе категорії до 81 кг взяти третю нагороду.

Почне чернігівчанка

Перші 12 комплектів медалей лондонської Олімпіади-2012 розіграють 28 липня у семи видах спорту. **Про це інформує офіційний сайт ХХХ літніх Ігор london2012.com.** Першими переможцями та призерами Олімпіади стануть представники кульової стрільби з пневматичного пістолета на 10 метрів (фінал заплановано на 13:00 за київським часом).

Україну представлятиме Олена Костевич із Чернігова, олімпійська чемпіонка Афін-2004, володарка титулу «Найкращий стрілець світу 2011 року» за версією Міжнародної федерації спортивної стрільби (ISSF).

Решту нагород у перший «медальний» день Ігор-2012 розіграють у наступних видах програми: **велоспорт** (чоловіки, шосейні перегони); **стрільба з лука** (чоловіки, командний турнір); **дзюдо** (жінки, вагова категорія до 48 кг; чоловіки, вагова категорія до 60 кг); **кульова стрільба** (чоловіки, пневматичний пістолет, 10 метрів); **важка атлетика** (жінки, вагова категорія до 48 кг); **фехтування** (жінки, рапіра, індивідуальний турнір); **плавання** (чоловіки, 400 метрів, комплекс, 400 метрів, вільний стиль; жінки, 400 метрів, комплекс, естафета 4 х 100 метрів, вільний стиль).

Лондонська Олімпіада триватиме з 27 липня по 12 серпня. Учасники розіграють 302 комплекти нагород у 31 виді спорту. Загалом в Іграх-2012 візьмуть участь близько 12,5 тисячі спортсменів із 205 країн.

Приймаємо чорногорців

Футбол. У другому кваліфікаційному раунду Ліги Європи донецький «Металург» зіграє з чорногорським клубом «Челік» із Никшича, який у першому кваліфікаційному раунді здолав боснійський «Бораць». Перший матч «Металурга» з чорногорцями відбудеться 19 липня у Донецьку.

Мудрість усе ще в ціні

У запорізькому «Металурзі» тривають зміни. Про нових тренерів ми вже повідомили. А оце стало відомо, що заслужений тренер України 80-річний Анатолій Заяєв, котрий 1992 року привів сімферопольську «Таврію» до золотих нагород першого чемпіонату країни, став спортивним директором запорізького клубу. Схоже, мудрі люди ще залишаються в ціні.

Чи фартова нова форма «Динамо»?..

У конференц-залі НСК Олімпійський відбулася презентація домашнього комплекту ігрової форми київського «Динамо».

Спершу тренер киян Юрій Сьомін подякував фірмі «Adidas» за тривале плідне співробітництво і нову прекрасну форму. А потім відповів на запитання журналістів. Зокрема, він підтвердив приліт до Києва форварда іспанського клубу «Вільярреал», 25-річного аргентинця Марко Рубена. Юрій Павлович зазначив, що цього новачка керівництво клубу запросило саме на його прохання.

А потім, власне, відбулася презентація нової форми. Виконати цю місію доручили Олександру Шовковському, Тарасу Михалику, Андрію Ярмоленку, Денису Гармашу, Андрію Богданову та Ніко Кранчару.

— Перевіримо її у найближчому матчі, наскільки вона фартова, — сказав Шовковський. — Утім, виходячи на поле, про форму замислюєшся в останню чергу...

Спортсмени Дніпропетровщини, які повернуться із Лондона з медалями, отримають у подарунок квартири, пообіцяв голова ОДА Олександр Вілкул. *Про це інформує наш власкор Тетяна Валігурська*



Главі УПЦ МП митрополиту ВОЛОДИМИРУ (Сабодану) після обстеження в Інституті серцево–судинної кардіохірургії ім. М. Амосова встановили кардіостимулятор

Фешенебельний вокзал став притулком для безхатченків

Новий залізничний вокзал у Донецьку розрахований на пасажиропотік у 35 тисяч осіб на добу. Але вночі фантастично красива споруда із прозорого синього пластику та металу стоїть мало не пусткою. Лише пасажири пізніх рейсів поспішають з поїзда до тролейбусної зупинки чи таксі. Важко повірити, але минулого місяця після футбольних матчів під цим дахом ночували по півтори тисячі гостей-уболівальників. Євро-2012 минуло, і тепер у нічного вокзалу — інші мешканці.

Літня жінка в хустці схилилася над пластиковим контейнером із огірковим салатом. Просить називати себе Тасею. Пенсіонерка підробляє на ринку неподалік: миє прилавки та підлогу в рибному павільйоні. На запитання, де живе, моя нова знайома махає рукою: «На Бірюзова» (вулиця на околиці міста). Говорить старенька тихо і нерозбірливо, але поступово з'ясовується, що в Донецьку у жінки дві онучки, одна з яких мешкає на названій вулиці. З якихось причин бабуся не ночує там. Кажуть, що їй 72 роки і пенсію вона не отримує, — не може оформити потрібні документи, бо стаж заробляла в Росії. «Одна онучка знати не хоче бабусю Тасю, друга — більш привітна, — пояснює сусідка по лавочці. — А наша Тася не звикла просити грошей, тільки заробляє. Вона така щедра, усім ділиться».

Обізнана сусідка — то Вікторія. На вигляд молода і струнка. Де працює, не каже. «Тепер уже влаштована. Поки паспорта не було, важко доводилося. На смітниках речі та їжу шукала. Ось бачите? — обертається, демонструючи штани і кофточку. — Це я знайшла. Нещодавно на смітнику у багатих відеокамеру побачила. Мабуть, зламана. І повний пакет із речами, але... порізаними на клапті. Оце люди, не захотіли, щоб після них хтось носив!»

Вікторія чистить варене яйце і поливає його майонезом. Це — пізня вечеря. На десерт — кілька плодів аличі. Співрозмовниця каже, що їй — тридцять і що має житло в Кіровську (містечко кілометрів за п'ятдесят від Донецька). «Але там треба все до ладу приводити, — махає рукою. — Тому ночую тут».

«Тут» — це в залі очікування нового приміського вокзалу, об'єкті захоплення всіх гостей міста. Світлі стіни, ескалатори на фотоелементах, ліфти на перони, безплатний Wi-Fi, фонтан на першому поверсі та живі фікуси — на другому. Один із фікусів жінки, які ночують у залі, називають берізкою. «Я вчора полила квіти, бо шкода стало бідолашних: земля суха», — вступає в розмову пасажирка, Алла Василівна. Вона чекає на електричку до Маріуполя, яка вирушає о 3.40 ночі. «Їжджу туди-сюди, дещо продаю та купую», — киває на великий візок.



Бабуся Тася вдень миє рибний павільйон на ринку, а ночі проводить на вокзалі.

На прощання фотографую моїх нових знайомих. «Будь ласка, передайте нам по фотографії, дуже хочеться мати на згадку», — просить Вікторія. І додає з надією: «А може, у вас робота знайдеться? Щось помити, прибрати — я зможу».

Поспішаю на перон: ось-ось має прибути з Києва швидкісний «Хюндай» — із цього потяга я зустрічаю знайому. Мимоволі відзначаю: Донецьк, таки, — місто контрастів.

Ліна КУЦ.
Фото автора.

Відключають каналізацію комунальним боржникам

У Кам'янці-Подільському вже 14 квартир, власники яких заборгували за тепло та воду, залишилися без доступу до цієї мережі. Про це повідомила прес-секретар підприємства «Міськтеплоенергія» Вероніка Власюк. А найближчим часом така само доля може спіткати ще півтори тисячі боржників. У цей список потраплять усі, хто впродовж трьох місяців не розраховується за спожиті послуги.

До таких жорстких методів адміністрація підприємства вдається тому, що через злісних неплатників комунальне підприємство й саме заборгувало за газ. Тож блакитне паливо до міських котелень не подається, і воду для міста гріти нічим.

— Деякі споживачі накопичують тисячні борги за опалення, холодну та гарячу воду, — каже генеральний директор підприємства Валерій Гордійчук, — і при цьому живуть спокійно. Повторне включення можливе лише за умови повного погашення боргу та сплати додатково 280 гривень.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хлібороби Сумщини ідуть на рекорд

ВРОЖАЙ

Попри складні погодні умови, сумські аграрії налаштовані повторити минулорічний рекорд — намолотити на цьогорічних жнивах 2,5 мільйона тонн зернових, із них — 510—520 тисяч тонн пшениці. Нині у загінках задіяно близько 680 одиниць сучасної зернозбиральної техніки, яка веде косовицю з досвіту і до пізнього вечора. В області вже скошено майже 80 тисяч гектарів ранніх зернових. Урожайність становить 32,2 центнера з гектара. Це на 11 центнерів більше, ніж у середньому по Україні, і на шість центнерів більше, ніж молотили сумчани торік. Найкращий намолот у Глухівському районі — 43,3, Тростянецькому — 39,9 та Сумському — 38,4 центнера з гектара. Зерносховища регіону вже готові до прийому понад мільйона тонн зерна нового врожаю.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Ароматний кримський персик не порівняти із заморським

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Робочий день директора «Качинського +» Михайла Хоша зазвичай влітку починається о пів на шосту і закінчується пізніше, ніж у підлеглих: «Вчора додому я приїхав після двадцять першої години», — зізнається Михайло Юхимович. Пригадує, що і в «Качинському +» минулої зими морози в 23 градуси (для Криму — це «арктичні» температури!) нашкодили врожаю і кісточкових, і винограду.

«Із запланованих 200 тонн персиковий сад, прогнозуємо, дасть 60 тонн врожаю. Уже зібрали і реалізували 18 тонн. Плануємо збирати персик ще зо два тижні», — доповнюючи один одного, розповіли Михайло Хош та Микола Боднар.

До речі, реалізують персики зі складу «Качинського +» — по 14-19 гривень за кілограм. В Андріївці на базарі ціни вищі — продавці правлять за них по 25 гривень. На севастопольському Центральному ринку ціни стартують від тридцяти гривень за кілограм.

Продукцію з «Качинського +» відправляють чи не до всіх міст України. Раджу любителям фруктів обов'язково знайти її на ринках: для ваших діток та онуків це не стільки ласощі, скільки «комора» з набором необхідних для здоров'я вітамінів та мікроелементів. Персик від «Качинського +», на відміну від імпортного продукту, має і відповідний вигляд, і смак, і аромат ...

Микола МАГДИЧ.
Севастополь—Андріївка.

На знімку ліворуч: директор «Качинського +» Михайло Хош радить спробувати персики свого господарства.

Фото автора.



КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дороги підлатають. Вибірково

Міськрада Херсона зглянулася на страждання автовласників і вдвічі збільшила фінансування ремонту доріг — до 34 мільйонів гривень. Це дало змогу розпочати роботи на транзитному Бериславському шосе — проїжджій частині десяти показаних вулиць. На черзі — оновлення світлофорного «арсеналу» із заміною лампової техніки на економнішу світлодіодну. Втім, міський голова Володимир Сальдо визнає, що фінансування все одно не вистачить. Аби «підлатати» усі дороги обласного центру, потрібно не 34, а понад 100 мільйонів гривень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Наші вчені залучені до розробки нового адронного колайдера

Колектив сумських вчених з інституту прикладної фізики АНУ залучений світовою науковою спільнотою до створення нового — компактного лінійного — колайдера, який почне функціонувати до 2020 року. Він буде меншим за свого «великого побратима», але набагато амбітнішим. З його допомогою науковці спробують дати відповідь на запитання: «Як виник Всесвіт?». Сумчанам випала почесна місія технічного забезпечення чистоти експерименту — запобігати виникненню дірок в електронному полі.

Вл. інф.
Сумська область.

ЦИФРА

190 тисяч туристів минулого року відвідали Севастополь — такі дані наводить Міністерство інфраструктури України, спираючись на звітність туроператорів. Найбільшою популярністю місто користується у росіян (майже 71 % від загальної кількості гостей) та німців (кожен десятий). Пасуть задніх у цьому рейтингу французи та італійці — 2,6 % та 2,1 % відповідно.

Вл. інф.

Підприємцям допомагатимуть прокурори

Вони взялись убезпечити суб'єкти господарювання від незаконних перевірок контролюючими органами, неналежної роботи дозвільних центрів, непрозорості процедур надання адміністративних послуг. Було встановлено, що інспекція держархбудконтролю неправомірно притягнула посадових осіб одного із товариств до адміністративної відповідальності. А прокурором Хмельницького району внесено протест на незаконні дії посадовців районної санепідемстанції, які встановили плату за видачу дозвільних документів.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Адвокат може сісти за грати

Працівники прокуратури та міліції затримали адвоката з Володимирецького району. Він пропонував родичам свого неповнолітнього підзахисного дати хабара службовій особі, щоб пом'якшити покарання за крадіжку приватного майна. Юриста було затримано на гарячому, коли той одержав 2000 доларів від вітчима крадія. Прокуратура області порушила кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених ч.4 ст.27, ч.4 ст.369, ч.1 ст.190 КК України (підбурювання; давання хабара службовій особі, яка займає відповідальне становище; шахрайство).

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

На рейсах Wizz Air доведеться платити і за ручну поклажу (The Planet)

Механізована бригада відзначила ювілей

Днями 128-ма окрема гвардійська Туркестансько-Закарпатська двічі Червонопрапорна механізована бригада відсвяткувала 90-ту річницю з дня створення. Привітати військовиків до Мукачевого приїхали командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-полковник Геннадій Воробйов та голова Закарпатської ОДА Олександр Ледида (**на знімку**).

Вони обговорили питання дислокації на території області військ, високоманеврених мобільних частин та створення окремого вертолітного підрозділу. Останній вкрай необхідний для проведення рятувальних операцій, адже гори часто стають перешкодою для іншої техніки.

Голова ОДА Олександр Ледида наголосив: «Підрозділ сформовано ще 1922 року, за цей час військовослужбовці були учасниками багатьох знакових подій для Закарпаття. Не залишилися вони осторонь і під час повеней 1998 і 2001 років та інших стихійних лих».

Кращих солдатів, офіцерів і ветеранів нагородили пам'ятними знаками «90 років 128-й окремій гвардійській Туркестансько-Закарпатській механізованій бригаді».

Василь НИТКА.
Закарпатська область.
Фото надане прес-центром облдержадміністрації.



«Комбат» Олексій Єременко став Героєм (посмертно)

Президент України Віктор Янукович підписав указ про присвоєння молодшому політрукові Єременку Олексію Гордійовичу звання «Герой України» і нагородження орденом «Золота Зірка» (посмертно). Тим часом у Запоріжжі відзначили 70-річчя подвигу свого земляка, знаменитого «Комбата».



А історія така. Біля села Хороше Слов'яносербського району, тоді ще Ворошиловоградської області, у липні 1942 року точилися важкі оборонні бої. 4-та стрілецька дивізія стікала кров'ю, її бійці та командири намагалися утримати рубіж. І ось, коли важко поранили командира роти, а гітлерівці вчотирнадцяте пішли в атаку, тих бійців, що залишилися, повів уже в контратаку молодший політрук Олексій Гордійович Єременко. Цю мить навіки зафіксував фотокореспондент Макс Альперт — як виявилося, за кілька хвилин до смерті свого героя (**на знімку**). Особливо розписувати, хто на знімку, ситуація не дозволила. Його опублікували фронтові газети під назвою «Комбат».

Рідні Олексія Єременка понад 20 років безуспішно намагалися знайти батька і чоловіка. І ось удача! У 1965 році фото з'являється у «Правді» і майже миттєво облітає весь світ як один із символів Другої світової війни. І вже не тільки родичі, а й односельці із Терсянки (село на Запоріжжі) в один голос вигукнули: «Та це ж голова нашого колгоспу «Авангард»!» Після цього минуло понад п'ять років, поки експертизи і пошуки документів довели: на знімку саме Олексій Єременко — не комбат, а лише молодший політрук роти.

Днями біля величного пам'ятника «Комбату» у Слов'яносербському районі Луганської області відбулися урочистості, і гостем там був син героя, Іван Олексійович, полковник запасу і колишній голова райвиконкому одного із районів міста Запоріжжя. Відбулися заходи і на батьківщині Єременка. До речі, місцеву Алею Слави вінчає бетонний барельєф «Комбата».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

РЕЗОНАНС

Три працівники міліції брали участь у викраденні мами з дитиною

Жінку з дитиною молодики силоміць заштовхали в авто і повезли у невідомому напрямку. Сталося це у Вінниці серед білого дня. Як з'ясувалося пізніше, у викраденні матері й доньки брали участь працівники міліції.

В обласній прокуратурі підтвердили факт викрадення людей. На щастя, з ними нічого поганого не сталося. Заручників вдалося звільнити завдяки тому, що свідки події вчасно про це повідомили правоохоронцям. Захопили їх для того, щоб домогтися написання розписки про відсутність претензій до одного з підсудних.

— Розслідуванням установлено, що одному з підсудних загрожує покарання у вигляді позбавлення волі, — повідомили у прес-службі прокуратури Вінницької області. — Йому порадили отримати розписку від колишньої співмешканки, що та не має до нього претензій, через які у чоловіка виникли проблеми. Жінку підстерегли на вулиці. В той час вона була з дитиною. Обох силою посадили в автомобіль.

У повідомленні прокуратури сказано, що у викраденні брали участь три працівники правоохоронних органів — дільничні інспектори Вінницького райвідділу міліції. За це їм обіцяли грошову винагороду. Стосовно них прокуратурою порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого статтею Кримінального кодексу «Перевищення влади або службових повноважень, якщо воно супроводжувалося насильством». Організатору злочину пред'явлено звинувачення ще за однією статтею — «Організація злочину, його підготовка та вчинення», інформує перс-служба обласної прокуратури.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

Пожежу локалізовано. Жертв немає

Поблизу шахти «Комсомольська» ДП «Антрацит» у непрацюючій виробці, що підлягає демонтажу, на горизонті 880 м сталася пожежа. Звідти дим поширився в лаву шахти «Комсомольська», тому з цієї ділянки оперативно вивели на поверхню усіх гірників. Загалом на момент пожежі під землею перебувало 249 осіб, ніхто з них не постраждав. Причиною загоряння став кабель. Його одразу знеструмили.

***

Тим часом у лікарні Красного Луча в украй тяжкому стані перебувають двоє чоловіків. Лікарі констатують у них до 90 відсотків опіків тіла. Вони постраждали на території нелегальної копанки. Сталося це вночі, коли чоловіки переливали паливо з однієї бочки в іншу. Там спочатку загорівся трактор, пальномастильні матеріали зайнялися. А від трактора полум'я перекинулося на одного гірника, потім на його товариша, який одразу почав надавати допомогу. Третій чоловік, напевне, хазяїн копанки, щоб уникнути відповідальності, витяг постраждалих на узбіччя дороги, а сам утік. Його шукають правоохоронці.

Потрібен референдум

Передачу Росії прикордонних ділянок території Луганської області, якими транзитом проходить російська залізнична лінія Россош—Міллерово, Луганська облдержадміністрація вважає недоцільною. «Це дуже дорогий, довготривалий процес років на 30», — заявив начальник управління транспорту й зв'язку Луганської облдержадміністрації Михайло Бєлоусов. Він також відзначив, що економічно це зробити дуже складно. Крім того, питання зачіпає інтереси тих людей, що живуть на цих територія. Потрібно проводити референдум. Думаю, на рівні держав цим ніхто не займатиметься, є проблеми важливіші». У Луганську вважають, що транспортне сполучення працює без проблем.

Російська залізниця, як уже писав «Голос України», запропонувала перенести кордон України та Росії, щоб «забрати» на свій бік частину залізничної вітки довжиною близько 30 км. Ця територія перебуває у віданні росіян, але проходить по українській землі.

Алла АНТІПОВА.

ВІСТІ З ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Звинувачують... «оселедець під шубою»

Після отруєння 60 робітників металургійного комбінату «Дніпросталь» слідчим Індустріального РВ ДМУ ГУМВС України в області порушено кримінальну справу за ч. 1 ст. 325 КК України. Встановлено, що всі отруєні працівники харчувалися в обідній залі заводу і куштували одну й ту саму страву — «оселедець під шубою». Як повідомляє Дніпропетровська міська прокуратура, дослідчою перевіркою встановлено: приміщення для харчування та умови транспортування страв не відповідають нормам чинного законодавства. На момент перевірки у приміщенні, де готувалася їжа, було відсутнє мило та одноразові рушники. Страви готували в антисанітарних умовах. У працівників їдальні були відсутні відомості про проходження медогляду.

У порноділка вилучили зброю

В області затримали злочинця, що займався збутом порнографічної продукції. Слідчий відділ Дніпродзержинського міського управління порушив проти нього кримінальну справу за ознаками ч. 5 ст. 301 КК (ввіз, виготовлення, збут і поширення порнографічних предметів). Вирішується питання про порушення проти цієї ж особи кримінальної справи за ст. 263 (незаконне поводження зі зброєю), адже коли правоохоронці прийшли до нього додому з обшуком, то виявили цілий арсенал.

Чоловік неодноразово збував диски з відеозаписами порнографічного характеру (у тому числі — за участю дітей), знаходячи клієнтів через Інтернет. Коли в автора «полунички» проводили обшук, крім «профільної» відеопродукції, вилучили 21 одиницю холодної зброї, близько 600 патронів різного калібру та 3 пістолети (**на знімку**).

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Фото ВЗГ ГУМВД України в Дніпропетровській області.



НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...слуга Феміди зачинила кореспондента у кабінеті

Прокуратура Чортківського району перевіряє заяву журналістів телеканалу ICTV про перешкоджання їхній професійній діяльності та незаконне утримання в райсуді.

Як повідомили в обласній прокуратурі, «6 червня суддя ухвалила рішення про закриття справи з приводу притягнення до адміністративної відповідальності одного з громадян через відсутність у його діях складу адміністративного порушення за фактом ДТП». Інша сторона, незадоволена рішенням, попросила телеканал провести журналістське розслідування і з'ясувати, чому Феміда не взяла до уваги показання обох учасників ДТП та експертів ДАІ.

Суддя спочатку погодилася на інтерв'ю, а коли кореспондент та оператор переступили поріг її кабінету, викликала працівників підрозділу міліції «Грифон». В оператора відібрали камеру і виштовхали з кімнати, а тележурналіста суддя зачинила в приміщенні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

У Чернігові померла ще одна прочанка, що постраждала в ДТП 7 липня (www.facenews.ua)

Триває екологічна експедиція «Знай, що ти п’єш!»: 12 добровольців упродовж двох тижнів подорожуватимуть Україною, на місцях робитимуть аналізи води, складатимуть «Мапу води України» та братимуть участь у реалізації соціальних проектів *(УНІАН)*



Високогірне озеро Синевир, що розташоване в однойменному національному природному парку в Міжгірському районі на Закарпатті, помітно обміліло. Через спеку та посуху рівень води впав майже на 2,5 метра *(УНН)*

Проект «Якісна вода» — типовий приклад «закопування» державних грошей?

До кінця року має бути змонтовано 300 точок із продажу якісної води. На цьому наголосив голова Держінвестпроекту Владислав Каськів під час презентації національного проекту «Якісна вода». Насправді це другий етап у підготовці цієї програми. Як зазначив чиновник, уже завершено розроблення техніко-економічного обґрунтування і тепер розпочато пошук інвесторів. Загалом документ передбачає створення мережі пунктів очистки води в 15 містах України. Поки що обмежилися трьома. Так звані пілотні проекти здійснюватимуть у Луганську, Одесі та Маріуполі. До речі, загальний обсяг інвестицій, необхідних для впровадження проекту, становить 3 мільярди гривень. Частка витрат за рахунок державного бюджету становитиме 35 відсотків.

Тим часом Владислав Каськів на уточнююче запитання «Голосу України», чим відрізняється програма, котру ініціює його відомство, від загальнодержавної «Питна вода України», відповідний закон щодо якої недавно підписав Президент України, зауважив, що вона йде в розрізі загальнодержавної, проте це рентабельний бізнес з високою інвестиційною привабливістю. Одне слово, українців мають напоїти підприємці, за що й покладуть прибуток у свою кишеню. Щоправда, тоді дуже важко пояснити таку значну цифру державних вливань у цей проект.

— Це фактично буде бутильована вода, але в кроковій досяжності і значно дешевше, — переконував чиновник. Здешевлення отримають за рахунок кількох складових. Її розвозитимуть у цистернах, з яких наповнюватимуть водомати, а мешканці зможуть купувати живильну вологу з них у свою тару.

Фактично виходить, що на ринок прийде підприємець, в якого має бути своя свердловина, своя система доочищення і власні водовози. Насправді напоїти українців якісною водою дуже складно. І тут чимало чинників, які стають на заваді. Зокрема, в Україні вже майже не залишилося незабруднених поверхневих вод. Ми ж тим часом не замислюємося, а йдемо далі. Підприємці в гонитві за прибутком часто-густо починають качати її з надвеликих глибин. Хоча ще недавно всі знали, що бурити свердловину понад 60 метрів не можна, бо це вже є стратегічним запасом держави. Тепер на це жодної уваги. Дійшли вже до 100, 200 і навіть 500 метрів. Хоча це — власність усього українського народу. Проте останній якраз і не захищений. Наше законодавство не в змозі накласти мораторій на використання підземних вод. Ще одна наша проблема в тому, що ми дуже нераціонально використовуємо воду в промисловості. У нас майже немає підприємств із замкненим циклом водокористування, та й держава не заохочує підприємства до збереження води та її очищення.

Тетяна ТИМОЧКО, перший заступник глави Всеукраїнської екологічної ліги:
«Бракує єдиної і цілісної системи охорони і збереження ресурсів»

— Останніми роками в Україні спостерігається різке погіршення стану основних джерел питного водопостачання. Зокрема, четверта частина очисних споруд водопровідної мережі, кожна п’ята насосна станція та половина насосних агрегатів відпрацювали строк експлуатації. В аварійному стані перебуває понад 37 тисяч кілометрів водопровідних та 14 тисяч кілометрів каналізаційних мереж, або більше 30 відсотків їх загальної довжини, витоки з яких, крім вторинного забруднення питної води, обумовлюють підтоплення території населених пунктів в окремих регіонах. Норми водоспоживання перевищують аналогічні показники розвинутих країн майже втричі і становлять понад 300 літрів на одну особу за добу, втрати в системах водопостачання сягають 30—40, а в деяких регіонах перевищують 50 відсотків.

Серйозною прогалиною є діяльність природоохоронних служб щодо механізму контролю та відсутність наукових методик його організації. Одна з причин неефективності цього механізму полягає в тому, що ціла низка міністерств і відомств самостійно контролює свою діяльність, а єдина цілісна система державного контролю в галузі охорони природи не функціонує.

Природоохоронні збори та розміри штрафів є мало не найнижчими в Європі. Крім того, з багатьох сотень порушень у сфері водного законодавства лише десятки оформляються у вигляді судових справ і лише поодинокі справи завершуються адекватними покараннями.

Державний санітарно-епідеміологічний нагляд на всій території України покладено на державну санітарно-епідеміологічну службу Міністерства охорони здоров’я України, яка здійснює перевірки на відповідність води Державним санітарним правилам і нормам (ДСанПІН). Однак наявні технології дають змогу знайти якийсь конкретний забруднювач чи їх невелику групу, а переважна більшість наших лабораторій не може визначити всіх наявних (чи хоча б більшості) забруднювачів у воді. Крім того, ДСанПІН не поширюються на бутильовану питну воду та воду з місцевих водних джерел у разі їх нецентралізованого використання без розвідної мережі.

Що стосується проекту «Якісна вода», то я погоджуюся з головою Державного агентства з інвестицій та управління нацпроектами Владиславом Каськівим у тому, що це бізнес-проект із високою інвестиційною привабливістю.



Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Насправді неможливо за рахунок продажу води забезпечити населення України чистою водою. До того ж в Україні мільйони людей, які не зможуть навіть за низькою ціною купувати її. Крім того, чиста питна вода за умови тотально забруднених водних об’єктів в Україні не може бути дешева. Отже, проект є типовим прикладом популізму на гострій проблемі і черговим способом «закопування» державних коштів та грошей інвесторів.

Тому на рівні держави треба спочатку:

— затвердити законом України збільшення ставки платежів за забруднення водних об’єктів (щорічно на 3 відсотки від наявних ставок);

— зобов’язати промислові підприємства перейти на замкнене водокористування виробничих циклів;

— здійснити інвентаризацію наявних об’єктів господарювання в межах, встановлених водоохоронних зон та прибережних захисних смуг; в обов’язковому порядку підключити ці об’єкти (за їх рахунок) до міських каналізаційних мереж;

— заборонити будівництво на землях водного фонду;

— підприємства, які займаються виробничою діяльністю, обладнати системою дощової каналізації з очисними спорудами для запобігання забрудненню водойм міста неочищеними дощовими водами;

— у населених пунктах створити спеціальні фонди, до яких відраховуватимуться кошти від кожного квадратного метру новозбудованих площ для реконструкції та модернізації станцій аерації та каналізаційних мереж;

— забезпечити за рахунок державного і місцевих бюджетів якісне питне водопостачання дошкільних, шкільних навчальних закладів, медичних установ, лікарень, пологових будинків (встановлення кулерів, фільтрів, бутильовані води).

І лише тоді ми зможемо говорити про поліпшення водопостачання наших громадян.

Михайло КУРИК, доктор фізико–математичних наук, директор Українського інституту екології людини:
«Санітарні правила та норми для... галочки»

— Проект «Якісна вода» фактично дублює державну програму «Питна вода України» до 2020 року. Зокрема йдеться про будівництво систем очищення. Загалом різниця полягає хіба що в тому, що технічні умови для реалізації держава замовляла нашим спеціалістам, а нині їх розробила якась німецька компанія.

Якщо ж говорити про дотримання «Державних санітарних правил та норм», якими мають користуватися, то розроблено їх уже понад десяток років тому нашими ученими. Вони зобов’язують визначати якість води за 56 показниками. Проте самі ці правила в повному обсягові так і не виконуються. А все тому, що немає можливості запроваджувати такі технології. А тому здебільшого користуються старими нормами, якість води в яких визначається за 28 показниками. Але ж наука хімія пішла так далеко, і всі її «винаходи» так чи інакше присутні у воді. Проте, за великим рахунком, неважливо, скільки показників, важливо, як вони виконуються. Є й ще одне застереження. Вода, яку розвозитимуть у водопункти, попередньо проходитиме стадію доочищення, а після такої вона стає фактично дистильованою. А отже, буде позбавлена природної енергетики й не матиме відповідної структури. Тому говорити про високу якість, незважаючи на те, що це слово присутнє у назві програми, не доводиться.

Ще одна дуже нагальна проблема — це забезпечення питною водою мешканців сільських територій. На жаль, через недбале господарювання на землях сільгоспугідь у підземні води потрапило дуже багато нітратів та пестицидів. Крім того, до них у багатьох регіонах додалися «сліди» від військових, приміром, колишні ракетні шахти тощо. Тепер мало не на кожному кроці ростуть, як гриби після дощу, стихійні звалища. Тож майже вся вода, котру добувають із малих глибин, тобто колодязна, містить дуже багато хімічних домішок, що так чи інакше не на користь здоров’ю людини. А тому окремим рядком у державній програмі, вважає вчений, має бути записано забезпечення якісною водою саме селян.

— Бо якщо в городян ще є вибір, то сільські мешканці його позбавлені. Коли ж говорити про щойно презентовану програму «Якісна вода», то підприємець поки що туди не збирається. Та навіть якщо він усе-таки й доїде зі своєю продукцією до селян, останні навряд чи зможуть її придбати через низьку купівельну спроможність. Тому забезпечення питною водою сільських регіонів має стати пріоритетом держави, — наголошує Михайло Курик.

Валерій ГРИЩУК, координатор Центру високих технологій університету «Україна»:
«Має бути контроль від держави і совість у виробників»

— Така програма, звичайно, на часі — з якістю питної води треба щось робити, до того ж негайно. Проте в цього проекту надто вже простежується комерційна складова. До того ж програма охопить незначні верстви населення і зовсім не зачепить, приміром, забезпечення людей на робочих місцях, хоча насправді ми проводимо в офісах значно більшу частину свого часу.

А якщо говорити про державну частку в цій програмі, то, на мою думку, гроші мали б піти на інше. За моїми даними, в рамках державної програми «Питна вода України», що її впроваджує Кабмін, у багатьох регіонах було побудовано пункти доочищення води. Проте місцеві ради так і не взяли їх на баланс, і пункти фактично простоюють. І це за того, що гроші вже вклали. А причина банальна — у місцевих громад на утримання цих комплексів просто немає коштів. То чи не краще було б спрямувати грошовий державний відсоток на допомогу цим громадам, — резюмує Валерій Грищук.

ДО РЕЧІ

За приблизними підрахунками, протягом свого життя людина випиває майже 75 тонн води. Можна тільки уявити, скільки мікроелементів та органічних сполук потрапляє з нею в наш організм.

Інша проблема полягає в тому, що санітарні правила і норми відповідають на запитання, яку воду не можна пити, але не дають відповіді на те, яка вода якісна. Слід також зазначити, що майже вся вода України має окислювальні властивості, надто якщо ця вода вже побувала у пляшках, особливо в пластикових. Тим часом ми маємо кілька вже сертифікованих технологій, які дають змогу отримувати питну воду з відновлювальними властивостями. Коли б виробництво такої води поставити на потік, то можна було б уникнути багатьох захворювань наших співвітчизників. Зокрема, вона має гарний вплив на роботу нирок, серцево-судинної системи, печінки, підтримує кровоносну систему, допомагає організмові звільнятися від шлаків тощо. А в підсумку це дало б змогу підвищити і середній рівень життя українців, який порівняно з розвиненими країнами поки що дуже низький.

Є значні прорахунки і в Законі «Про питну воду та питне водопостачання». Зокрема, ним дозволено фасувати не лише ту воду, котру дістають із великих глибин, а й водопровідну після додаткового очищення. Зрозуміло, що це вже фактично штучна волога. Завдяки такій нормі спритні ділки інколи навіть не перевантажують себе тим, щоб її доочистити, а просто розливають, додаючи, приміром, антибіотики. За деякими підрахунками, понад 50 відсотків води на прилавках магазинів є саме такою.

То чи не стане гарно розрекламована «Якісна вода» саме таким продуктом, усе залежить від совісті людей, які займатимуться постачанням води населенню. Адже ретельно простежити за кожним їхнім кроком навряд чи можна, особливо, зважаючи на корумпованість наших чиновників, які мали б реально здійснювати цей нагляд. Одне слово, має бути контроль від держави і совість у виробників.

Марина КРИВДА.

ДОВІДКОВО

За прогнозами ЮНЕСКО, через глобальне потепління нестачу води до 2020 року відчуватимуть від 75 до 250 мільйонів людей, а до 2030 року цю нестачу відчують уже 47 відсотків населення Землі. Сьогодні, за даними ООН, кожен восьмий мешканець планети, що становить 884 мільйони людей, не має безпечної для здоров’я питної води. Крім цього, 2 мільярди 600 мільйонів людей живуть без водогонів у будинках.

«Доступне житло» — шанс для 30 тисяч сімей області

АКТУАЛЬНО

Для будівництва доступного житла необхідно відводити цілі мікрорайони. На цьому акцентував міністр регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства Анатолій Близнюк під час кущової наради у Рівному з представниками Волинської, Рівненської, Тернопільської та Хмельницької областей.



Під час наради у Рівному.

Завдання місцевої влади — запропонувати площі з підведеними комунікаціями та знайти соціально відповідальний бізнес, який готовий будувати доступне житло, зазначив Анатолій Близнюк. Водночас він побіцяв розробити для таких забудовників систему державних заохочень, зокрема пільгове оподаткування. Таку пропозицію підтримали керівники будівельних фірм Рівненщини і Тернопільщини, запевнивши міністра, що за таких умов готові проектувати та зводити цілі мікрорайони з усією соціальною інфраструктурою. Вони презентували А. Близнюку макети таких житлових комплексів.

Заступник голови Рівненської ОДА Володимир Новак розповів про те, як на Рівненщині виконується програма «Доступне житло»:

— В усіх містах області вже зарезервували землю для багатоповерхової забудови. 17 ділянок площею понад 38 гектарів можуть стати будмайданчиками для фірм, котрі готові зводити доступне житло. Чотири з них — у Рівному. Рівненщина отримала з держказни понад 25 мільйонів гривень на програму «Доступне житло». За рахунок бюджетних коштів можна здешевити понад півтори тисячі позик. Наразі в області є 380 квартир, на придбання яких можна взяти пільговий кредит, адже в програму «Доступне житло» включено 8 багатоповерхівок. Ще п'ять забудовників наразі готують документи на погодження в Міжвідомчій комісії при Мінрегіонбуді. В разі позитивного висновку експертів, за програмою здешевленої іпотеки запропонують ще 225 квартир на первинному ринку Рівненщини. Тож купувати доступне житло можна буде не лише у Рівному, Кузнецовську, Дубровиці, Костополі, а й у Березному та Дубно, — сказав Володимир Новак.

На нараді йшлося про те, що на Рівненщині перший кредит на 15 років для придбання житла за програмою «Доступне житло» видав Укргазбанк. Ще більше двох сотень позичальників уже пройшли попереднє погодження у фінустановах. Загалом пільгові іпотечні кредити готові видавати п'ять банків області.

Міністрові регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства Анатолію Близнюку озвучили проблеми, які наразі стримують видачу здешевлених іпотечних кредитів.

— На Рівненщині їх не видають підприємцям. Тим часом в області чимало потенційних покупців здешевленого житла не є найманими працівниками, натомість мають приватний бізнес, — сказав заступник голови Рівненської ОДА Володимир Новак.

Він запропонував запровадити чіткий контроль забудовників, які зводитимуть соціальні метри квадратні, ввівши схему поетапної оплати за вже виконані роботи. Втім, найголовнішою перепоною, яка перешкоджає видачі здешевлених іпотечних кредитів, є акредитація забудовників у банках. Адже центральні офіси всіх фінустанов розташовані у столиці, і жодних рішень на місцевому рівні банкіри не приймають. Тож Володимир Новак запропонував, щоб представників банків включили до складу Міжвідомчої комісії при Мінрегіонбуді, яка перевіряє надійність і порядність будівельників, котрі зводять доступне житло. Озвучені Володимиром Новаком проблеми підтримали також колеги з Волинської, Тернопільської та Хмельницької областей, акцентувавши, що вони є спільними для усіх регіонів, тому без допомоги міністерства не обійтися.

Міністр доручив представникам чотирьох областей, які були учасниками кущової наради, подати свої письмові пропозиції, запевнив, що ретельно їх проаналізує і спільно з фінансистами випрацює єдиний спрощений механізм.

— Завершення довгобудів — це перший етап реалізації програми «Доступне житло», наступний — будівництво цілих мікрорайонів із нульового циклу, — сказав Анатолій Близнюк. — Їх зведенням передуватиме чітке відпрацювання типових проектів, щоб квартири в новобудовах були економними в утриманні, адже нині треба думати про перспективу.

До речі, лише на Рівненщині майже 30 тисяч сімей потребують поліпшення житлових умов, тож програма «Доступне житло» дає багатьом такий шанс.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото надане прес-службою РОДА.

ДО РЕЧІ

За програмою «Доступне житло» 13 відсотків за іпотечними кредитами за позичальника платитиме держава і лише три відсотки — позичальник. Кошти на це будуть, запевнив міністр Анатолій Близнюк, оскільки Верховна Рада ухвалила законопроект, яким ці видатки визнані захищеною статтею. Після його підписання Президентом всі позичальники отримають гарантію, що в держказні щорічно резервуватимуть необхідну суму на погашення 13 відсотків за здешевлені іпотечні кредити.

Як задовольнити питні потреби

Як відомо, забезпечення населення якісною питною водою відносять до найважливіших світових проблем, оскільки більш як 100 хвороб люди пов'язують з її споживанням.

Дорожче — не означає безпечніше

Для поліпшення санітарно-побутових умов проживання і рівня життя сільського населення свого часу розробили державну програму з будівництва групових сільськогосподарських водопроводів у регіонах, де населення користується неякісною підземною або привізною водою. Їх збудували переважно в південно-східних областях: Миколаївській (Казанківський), Дніпропетровській (Софіївський), Одеській (Кілійський та Татарбунарський), Запорізькій (Західний). Йдеться про централізовану систему забору поверхневої води, очищення її до нормативів належної якості, подачу і розподіл між споживачами.

У Західному груповому водопроводі (ЗВГ) вода збирається із каналу, який входить в систему Каховського магістрального каналу. Проектна загальна продуктивність водопроводу — 200 тис. м³/добу. Узялися за нього ще 1986-го, але через десять років будівництво згорнули через нестачу коштів — у 1996-му.

Нині водозабірні і водоочисні споруди ЗГВ розташовані у селищі Новоданилівка Запорізької області. Їх продуктивність 75 тис. м³/доб. Це — власність комунального підприємства «Облводоканал» міста Запоріжжя.

Споживають воду ЗГВ у Бердянську (до 30 тис. м³/добу), селищі Приморське (до 5 тис. м³/добу) та в Приазовському (до 2 тис. м³/добу). Селище Якимівка і навколишні населені пункти відмовляються брати таку воду через високу вартість, користуються високомінералізованою водою зі свердловин. У Приморському і Приазовському воду ЗГВ змішують із підземною для зменшення її мінералізації.

Нераціональна технологія підготовки питної води на головних очисних спорудах із застосуванням реагентів призводить до утворення шкідливих хлорорганічних домішок, підвищує агресивність води та збільшує її собівартість. А при транспортуванні водоводом через корозію погіршуються її органолептичні властивості (каламутність, колір, вміст заліза), виникає потреба у повторному очищенні на очисних станціях Бердянська. Так зростає собівартість води.

Застосування реагентів для подвійного очищення води спричиняє появу шкідливих промивних вод, які скидаються неочищеними в Утлюзький лиман на очисних спорудах в Новоданилівці і в Азовське море — на очисних спорудах Бердянська. У системах господарсько-питного водопостачання на питну воду припадає не більш як 10 відсотків. Але на сьогодні по ЗГВ подається дорога вода з якістю, що не відповідає сучасним нормативним вимогам.

Каналом децентралізації

Розв'язати проблему собівартості води, що подається споживачам на групових сільськогосподарських водопроводах, при забезпеченні нормативних вимог цілком можливо. Для цього треба запровадити децентралізовану систему очищення, подачі і розподілу води, яка розроблена в Інституті водних проблем і меліорації НААН, затверджена і включена в нормативні документи. Концепція є. Суть її полягає в розділенні всієї води, що подається споживачам, на умовно чисту (технічну) і питну.

Умовно чиста дешева вода готується на головних спорудах і транспортується до споживачів. Така вода відповідає нормативним вимогам до питної води з колодязів і каптажів. І може використовуватися для технічних потреб: полив присадибних ділянок, обслуговування техніки, прання білизни, санітарно-побутових потреб, гасіння пожеж тощо.

Висококондиційна питна вода готується у місцях її споживання шляхом доочищення умовно чистої води на спеціальних очисних спорудах.

Впровадження такої Концепції дає можливість виконати державну «Комплексну програму першочергового забезпечення сільських населених пунктів, що користуються привізною водою, централізованим водопостачанням», оскільки споживачі будуть забезпечені дешевою технічною водою при високій якості води, що призначена для питних потреб.

П.ХОРУЖИЙ,
Головний науковий співробітник Інституту водних проблем і меліорації НААН, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

КРУГЛИЙ СТІЛ

Крок до осередків громадської активності

«Результати та перспективи проекту «Перетворення закладів культури малих і депресивних міст і селищ Донецької області на осередки громадської активності та впровадження інноваційних форм роботи закладів культури» — тема чергового круглого столу, що відбувся в обласній бібліотеці імені Крупської. Ініціатори — Донецька обласна громадська організація (ДОГО) "Взаємодія" та Регіональний фонд підтримки підприємництва (РФПП). Обговорення відбулося за сприяння газети «Голос України».

Світова практика засвідчує: завдяки культурі розвиваються й інші сфери життя людства. Організатори проекту «Перетворення закладів культури Донецької області» вважають: необхідно вивести з депресивного стану населені пункти області, залучивши до цих процесів молодь, підтримавши ініціативу людей у підвищенні культурного рівня. Першими учасниками експерименту стали Мар'їнка, Макіївка, Шахтарськ, Артемівськ.

Учасники круглого столу — керівники громадських організацій «ЕкоАрт» Сергій Жуков, «ІНФОКУЛЬТУРА» Ірина Ольшанська, голова правління Донецької обласної громадської організації "Взаємодія" генеральний директор Регіонального фонду підтримки підприємництва по Донецькій області Тетяна Шашкова, представники закладів культури, освіти, бізнесу, мешканці Донецька — проаналізували результати проекту та подальшого трансформування закладів культури області та їх ефективного розвитку, співпраці з громадою, бізнесом і місцевою владою. Йшлося і про інноваційні технології у цій сфері.

Розповідає Тетяна Шашкова:

— До реалізації проекту ми залучили понад п'ятсот представників культури із сорока п'яти міст і райцентрів. Вдалося не тільки підвищити рівень кваліфікації працівників культури, а й захотити до праці нових людей. Протягом усього проекту працювала «гаряча лінія», де надавали професійні консультації. Пишаємося, що змогли створити першу організацію з підвищення культурного рівня — у Мар'їнському районі. І на цьому проект не закінчується: він триватиме за рахунок коштів виконавців (ДОГО «Взаємодія») до кінця 2012 року. Згодом плануємо надавати методичну допомогу у створенні нових громадських організацій, їх залучення до віртуального бізнес-інкубатора для громадських організацій та Школи розвитку бізнесу.

Культурні проекти завжди мають соціальну складову, а їхні результати — багатовекторний вплив. На це звернув увагу Сергій Жуков:

— Протягом 2012 року ми проаналізуємо потреби мешканців і культурних організацій на території діяльності проекту. Далі створимо двомовні електронні бази даних культурних ресурсів і культурні мапи. На основі цих мап зможемо покращити роботу культурних центрів. Також заплановано цикл тренінгів, що паралельно проводитиметься в Україні, внутрішні та зарубіжні навчальні візити для працівників цієї сфери, створення багатоцільового культурного центру області.

Культурна нація — основна мета організаторів проекту. Про тих, хто не залишився осторонь і поринув у роботу, ми дізналися від Ірини Ольшанської. Вона розповіла про досвід ініціативної групи донецького корпункту газети «Голос України», представників Донецької обласної бібліотеки для юнацтва, а також фахівців — психологів, юристів, медиків, — які з 2007 року разом реалізують молодіжні та соціальні проекти Асоціації «ІНФОКУЛЬТУРА»:

— Наша мета — організація взаємодії між представниками державного, комерційного і громадського секторів для ефективного вирішення соціальних проблем області. П'ятий рік асоціація будує мости між лідерами громадського руху та ЗМІ. Будує завдяки програмі «Школа комунікації», яка вже вийшла на національний рівень, залучаючи учасників із усіх куточків країни. Ми прагнемо підвищити вплив діяльності третього сектору на демократичні процеси в Україні.

Марина СОКОЛЕНКО.
Донецьк.

Завершення довгобудів — це перший етап реалізації програми «Доступне житло», наступний — будівництво цілих мікрорайонів

Заявила про початок своєї діяльності нова українська правозахисна організація — ІСТМ (Ініціатива самозахисту трудящих мистецтва)



Цього тижня минуло 120 років від дня народження письменника і художника Бруно ШУЛЬЦА, уродженця Дрогобича

Вивчають епоху з ліхтарем

Екскурсія до краєзнавчого музею починається в суцільному мороці. Шлях позначають лише свічки на підлозі. У затемненій залі науковий співробітник розповідає про часи, коли утворювалося кам'яне вугілля в надрах нинішнього Донбасу. Тридцять разів море заливало сушу і тридцять разів відступало. Тепер розріз кам'яновугільної товщі, зроблений у краї, вважається еталоном для вивчення цілої епохи.

Розповідь історика переривається то ревінням мамонтів, то тупотом коней. В етнографічній залі відвідувачів пригощають українським салом і розігрують побутові сценки. Далі на групу чекає випробування... Шубіним, який зненацька вистрибує із темряви, лякаючи дорослих і дітей своєю бородою та гучним голосом. Але коли гості дізнаються, що цей міфічний персонаж вважається покровителем гірників, дідуган уже не видається таким страшним. З його вуст можна дізнатися про походження таких екзотичних нині професій на шахті, як саночник і коногон. «А він справжній?» — перепитують двоє дівчаток, які захоплено вдивляються у Шубіна. Схоже, занурення в історію вдалося.

Ілюзію підтримує сам... Джон Юз. Він у капелюсі-циліндрі зустрічає групу і веде знайомити з епохою зародження металургійного заводу. В інтер'єрах тих часів глядачі спостерігають за роботою білошвейки, за панянками, які обирають тканини і фасони суконь, за дамами, котрі розкладають пасьянс. «Прадід комп'ютера», — жартує, киваючи на пасьянс, «Юз». А в етнографічній залі вже лунають купальські пісні, і кожен може приєднатися до хороводу.

Так проходила в Донецьку «Друга зміна» — Ніч індустріальної культури. Назва походить від німецького Extra Schift — «додаткова зміна». Так зветься свято, яке вже дванадцять років проводять у Рурі — регіоні, дуже схожому на Донецьк. Три роки тому традицію підхопила Польща, а цього року — Україна. Три країни одночасно на одну ніч відкрили свої заклади культури та промислові об'єкти для виставок, концертів, екскурсій, перфомансів.

У шахтарській столиці події розгорталися на кількох майданчиках: виставковий центр «АртДонбас», парк культури і відпочинку імені Щербакова, ПАТ «Норд». Відомий виробник холодильників запросив гостей просто до складального цеху. Рідкісна можливість ознайомитися із виробництвом і почути колективи самодіяльності, вирощені на підприємстві.

Влаштувала свято міська рада за підтримки Німецької організації міжнародного співробітництва GIZ. Не обійшлося без перешкод: не вдалося отримати дозвіл на проведення заходів на легендарному териконі шахти імені Горького, що відомий кільком поколінням уболівальників команди «Шахтар». Оскільки породний відвал — поруч зі старим стадіоном, саме звідси любили спостерігати за матчами вболівальники. Але через певні причини культурну акцію довелося перенести на також легендарний «рогатий» терикон на околиці Макіївки. Його прикмета — своєрідна «корона» на верхівці — наслідок ерозії грунту.

Терикон освітлює місяць. Нагорі — багаття та спів під гітару. Всім вручають по ліхтарику для підйому на вершину. Учасник акції Карен Гамбарян веде стежкою гостей і показує купи сміття, які скидають несвідомі громадяни і власники кафе. «Терикон-квест» передбачає, що учасники приберуть територію та виховуватимуть у наших людях акуратність та дбайливе ставлення до навколишнього середовища. «Я взагалі мрію на верхівці поставити сцену і влаштувати грандіозний фест», — каже Карен. Його підтримує автор-виконавець Олег Тимофєєв: «Терикони — невід'ємна частина Донецька. Гадаю, треба використовувати цей символ. І в культурних акціях також».

Винагородою гостям є чудовий нічний краєвид одразу двох міст — Макіївки і Донецька. «Парадний» та «робочий» боки краю — як на долоні. Тут і сяюча «Донбас Арена», і шикарні бізнес-центри, і нові готелі. А далі — копри шахт, вогні спальних районів і терикони, терикони... Назад спускаємося разом із людьми, з якими встигли здружитися біля багаття. Серед них — і ті, хто дізнався про акцію випадково та вирішив скористатися нагодою і безплатними автобусами, щоб ознайомитися з індустріальною культурою міста. Одна бабуся з чотирирічним онуком після плавання в басейні зазирнула до арт-центру, а далі подорожували всіма об'єктами «Другої зміни», завершивши сходженням на терикон. Малюк щасливий: про таку пригоду можна тільки мріяти! Задоволені й дорослі. Донечан Олександра та Валентину Миронових вразив арт-центр, де із живописом та фотографією можна було знайомитися під супровід групи «Барабанда». «Це навіть більше, ніж очікували! З такого боку наші музеї і наше місто ми ще не бачили», — зізналися вони.

Ліна КУЦ.
Фото автора.



Екскурсію краєзнавчим музеєм проводить сам Джон Юз.

ПРЯМА МОВА

Клаус Ціллікенс, Генеральний консул Німеччини в Донецьку:

«Понад десять років тому у Рурі виникла ідея відкрити людям очі на історію і багатство цього промислового регіону. Це новий погляд: не лише економічний, комерційний чи промисловий. Такий підхід мав величезний успіх. Вночі люди гуляють будівлями, промисловими підприємствами, культурними центрами, парками, можуть побачити свої робочі місця іншими очима. Там проходять концерти, театральні вистави — що завгодно. Цього року регіон Рура очікував на півмільйона гостей, місцевих мешканців і туристів. Приміром, голландці дуже люблять цей формат і цей захід».

Валентин Лактіонов, заступник донецького міського голови:

«Проект «Друга зміна» — той місточок, що дасть змогу перейти від Донецька промислового до розуміння Європи та світу. Адже наше місто головним чином сприймають як місто шахтарів і металургів. А воно поступово змінює своє обличчя».

«У вас немає футболу, але ви всім утерли ніс!»

Поки в містах, що приймають Євро-2012, кипіли спортивні пристрасті, у Дніпропетровську пройшов музичний фестиваль, який уже претендує на звання кращого в країні.

«Краще місто — Дніпропетровськ» — такий девіз фестивалю. З 29 червня по 1 липня в заміському парку відпочинку «Новоселиця» пройшли байк-шоу, рок-концерти, спортивні змагання, перфоменси, вогняні шоу, майстер-класи.

За три дні фестиваль відвідало близько 60 тисяч чоловік — наші, білоруси, французи. У концертній програмі — 77 артистів, серед них більше двох десятків найпопулярніших зірок рок- і електронної музики з України, Європи, США й Росії.

Першого дня, зранку, стартував байк-парад. На першому мотоциклі — глава Дніпропетровської облдержадміністрації Олександр Вілкул. Він сказав: «Я люблю мотоцикли, люблю рух. Це частина мене. Їжджу на мотоциклі останні 25 років, намотав більше 150 тисяч кілометрів. Вважаю, що мотоцикл — це захоплення людей, сильних духом, і тих, хто впевнено дивиться вперед». Проїхавши по набережній Дніпропетровська, байкери рушили за місто, у парк «Новоселиця».

На трьох сценах фестивалю виступили «ДДТ», «Сплін», «Ленінград», «Бі-2», «Токіо», «Океан Ельзи», «Бумбокс», «Брати Карамазови», «Друга Ріка», «Воплі Відоплясова», «Brainstorm», «Appolo 440», «The Rasmus», а також — «Evanescence» (США), які за 16 років свого існування в Україні виступили вперше.

— Одразу скажу, ваш фестиваль — це потужно. Усе народжується з амбіцій. Серйозні амбіції народжують рівень, а рівень народжує ефект. Те, чого завжди не вистачало Україні — це амбіції. Коли вони з'являються, усе стає як треба. У вас немає футболу, але ви всім утерли ніс, тому що такого фестивалю не було й поки що ще немає в Україні: ні в Донецьку, ні в Києві, ні у Львові, — зазначив Олег Скрипка.

Кульмінацією третього фестивального дня став виступ групи «Ленінград» — в повному складі. Потім на трьох екранах почалася трансляція фіналу футбольного єврочемпіонату. А коли іспанці перемогли, на сцену вийшов «Океан Ельзи».

— Коли нам повідомили, що виступатимемо після трансляції футболу, я відповів, що після матчу концерт уже нікому не буде потрібний, — зізнався Святослав Вакарчук. — Але я помилявся — дякую вам за такий теплий прийом!

— Розвиток музичної культури — один з напрямів розвитку регіону, — сказав Олександр Вілкул. А директор фестивалю Костянтин Дудко висловив сподівання, що свято стане традиційним.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.



На знімку: байкери їдуть на фестиваль (за кермом правого байка — глава облдержадміністрації Олександр Вілкул).

Фото прес-служби облдержадміністрації.

Кам'янецькі таланти були кращими

У болгарському місті Несебр можна зустріти дедалі більше мешканців Кам'янця-Подільського. Ще в 1956 році Несебр став архітектурним і археологічним заповідником, а в 1983-му потрапив до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Цим він і цікавий для громади заповідного Кам'янця, адже подільське місто також готує документи для ЮНЕСКО. А кам'янецькі танцюристи, співаки, художники щороку прагнуть взяти участь у престижному міжнародному фестивалі «Сонце. Радість. Краса». Майже на два тижні невеликий Несебр перетворюється на величезний концертний майданчик. Фестиваль мистецтв на тлі старовинної архітектури на березі моря — особливо привабливий. Цьогоріч він проходив уже вдванадцяте. Приїхало понад сім тисяч учасників з Німеччини, Польщі, Казахстану, Білорусі, Молдови, Росії, України, Грузії, Болгарії.

Фестиваль урочисто відкрився підняттям національних прапорів. «Коли кількатисячний гурт людей підхопив український гімн, у нас усіх перехопило подих», — розповідає керівник ансамблю танцю «Кам'янчанка» Петро Гаврилюк.

За результатами конкурсу перші місця здобули зразковий театр-студія сучасного танцю «Абра» гімназії (Лілія Пашинська), студія сучасного та східного танцю «Аджанта» НВК №8 (Тетяна Хаджинська та Ірина Дроздовська), народний ансамбль танцю «Кам'янчанка» міського Будинку культури (Петро Гаврилюк), академічний хор «Мелос» Кам'янець-Подільського національного університету імені Огієнка (Любов Мартинюк), солісти Олег Янковський та Яна Савлук. Другу сходинку вибороли солісти Наталія Коняхіна, Вікторія Воробйова, Даша Гуменюк, Дар'я Рубіжна. Третє місце здобули Тетяна Іваніцька та дует «Весняночки» музичної школи імені Ганіцького (Олена Голумбовська). Гідно представили подільське місто студенти-художники національного університету (керівник Наталія Урсу). Під керівництвом директора Олени Савчук і викладача Тетяни Щербини вагомих результатів досягли учні дитячої художньої школи Катерина Обух, Ганна Савельєва, Анастасія Гайсюк, Дмитро Гальченко та Уляна Гавришків.

Віра ШПИЛЬОВА.

На першому мотоциклі — глава Дніпропетровської облдержадміністрації

Волочковій не сподобалася її мармурова копія

Нова робота луганського скульптора Миколи Шматька викликала несподівано-пікантний інтерес. Король мармуру увічнив у камені образ відомої балерини Анастасії Волочкової. Фігура виконана на повний зріст, для чого потрібен був тритонний мармуровий моноліт вартістю 4 тис. євро. Свою роботу майстер назвав «Ранок». Чому Волочкова? Микола Шматько відповідає так:

— Мене цікавлять яскраві, талановиті, неординарні особистості, а Волочкова, на мій погляд, і є особистість століття. Фотографічної точності я не домагався. Звичайно, певною мірою образ Волочкової мною ідеалізовано. Але нехай на неї подивляться очима творця. Тоді, коли я працював над створенням образу балерини і її дух був поруч зі мною, я бачив по телевізору інтерв'ю з Волочковою. Вона скаржилася, що почуває себе незатишно, й не розуміла, що з нею відбувається. А це я на відстані розглядав її тіло, намагаючись передати всі його вигини й тонкість ліній.

Знамениту балерину художник зобразив без одягу, лише з вишуканою накидкою на плечі. Такий стиль Шматька. Майже всі мармурові фігури, що зображують у тому числі й відомих політиків, позбавлені будь-якого одягу. В одному випадку майстер намагається показати красу людського тіла, в другому — його вікове каліцтво. Але нагота не виглядає злою іронією, це реальне відображення життя, як його розуміє автор. До речі, ні продавати, ні дарувати Волочковій її мармурову копію Шматько не збирається. Але балерина, судячи з усього, більше зацікавлена в тому, щоб її кам'яний двійник не залишав межі галереї в Луганську. Фігура їй не сподобалася.

Як пише «Комсомольская правда», Волочкова засмутилася, коли побачила на фотографії статую роботи луганського скульптора. «У мене груди більші, — заявила вона, — й тіло інше. На мене ця статуя не схожа. Якщо людина хоче пропіаритися на моєму імені, у неї не вийде... До Луганська я ставлюся тепло. Одного разу це місто мене врятувало. Ми летіли з командою в Донецьк. Літак приземлився не на злітну смугу, а на траву. У пілота вистачило реакції, щоб підняти лайнер різко в небо. Після довгого польоту о п'ятій ранку нас посадили в Луганську. Можливо, пан скульптор бачив мене саме тоді. Але точно він не мав змоги споглядати мене в оголеному вигляді. Якщо ж скульптор не фантазував, а ліпив мене за фотографією — в нього дивне бачення жіночих форм. Це точно не я!»

До такої оцінки Микола Шматько ставиться спокійно.

— У черзі до зірок за піаром не стою. Адже це люди сьогоднішнього дня, а завтра прийде повне вгасання, жорстока старість і потворні форми тіла, у які нове покоління може кинути камінь.



Розповіді «ах, яка я була гарна» стають повною маячнею! Для мене Волочкова — це продукт часу, який я вибрав і якому надав схоронність на сотні, тисячі років. Портретна схожість у цьому випадку заважає розкриттю ідеалізованого образу, адже я передав у цьому образі ранок.

Анастасія Волочкова, схоже, цього не оцінила.

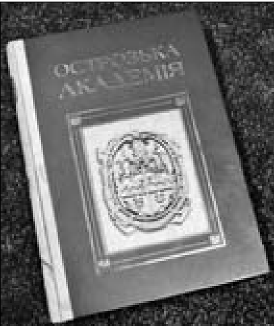
Алла АНТІПОВА.

Фото прес-служби галереї «Шматько та сини».

Усе про Острозьку академію

Нове енциклопедичне видання «Острозька академія XVI—XVII ст.» — перша колективна праця науковців, ґрунтовне дослідження діяльності острозьких просвітників та першого вищого навчального закладу у Східній Європі — Острозької слов'яно-греко-латинської академії, заснованої 1576 року князем Василем-Костянтином Острозьким.

— Від початку існування відродженої Острозької академії, 1994 року, її вчені займаються дослідженням «острогіани». З'явились численні публікації в наукових збірках і періодиці. Етапними були енциклопедичне видання «Острозька академія XVI—XVII ст.» (1997) та колективна монографія «Острозькі просвітники XVI—XX ст.» (2000). У зв'язку з новими дослідженнями ми виникла необхідність видання енциклопедії «Острозька академія XVI—XVII ст.», — розповідає професор Національного університету «Острозька академія» Петро Кралюк.



— Енциклопедія ще раз підтверджує, наскільки потужним вищим навчальним закладом Східної Європи була тогочасна Острозька академія, зі стін якої вийшла плеяда видатних громадсько-політичних, культурних та релігійних діячів. Видання є вагомим внеском у розвиток сучасної історіографічної науки. Сподіваюся, книга стане в пригоді історикам, літературознавцям, культурологам та усім, хто цікавиться славним минулим Української держави, — каже Герой України, ректор Національного університету «Острозька академія», професор Ігор Пасічник.

Олексій КОСТЮЧЕНКО.

Рівненська область.

Концерт на ходу

У Чернівцях удруге відбувся міжнародний фестиваль вуличних оркестрів. Свято відкрив «Діксібенд» Центрального міського палацу культури, далі приєдналися гості з Молдови та Румунії — духові оркестри та фольклорні колективи з Ясського, Ботошанського і Сучавського повітів.

Захід проведено в рамках проекту транскордонної співпраці «Подієвий туризм на Буковині», що реалізується Чернівецькою міськрадою в межах Спільної операційної програми «Румунія—Україна—Республіка Молдова 2007—2013».

Зібравшись під стінами міської ради, оркестранти продефілювали пішохідною вулицею Кобилянської до Німецького народного дому, навпроти якого влаштували імпровізований концерт — з музикою, танцями і нагородженням учасників.

Урочиста хода колишньою вулицею Панською викликала у городян радісне здивування. Багато хто приєднався до параду. Перехожі фотографувалися з оркестрантами, а дехто навіть танцював. Хоча музикам було дещо незвично грати на ходу, але на звучанні запальних буковинських і румунських композицій це не позначилося.

Розповідає Тетяна Татарчук, організатор фестивалю:

— Такі проекти дають змогу частіше зустрічатися, розвивати українську та румунську культури. Сподіваюся, фестиваль житиме й надалі, принаймні ми робимо все можливе для цього. Головна наша мета — викликати приємні емоції, щоб люди усміхалися.

Сергій СУЛИМА.

Книжка руйнує міфи

У кам'янець-подільському видавництві «Аксіома» вийшла книжка Миколи Петрова «Місто Кам'янець-Подільський у 30-х роках XV—XVIII століть: проблеми соціально-економічного, демографічного, етнічного та історико-типографічного розвитку. Міське і замкове управління».

Ця довгоочікувана історична розвідка — фактично перше комплексне дослідження всіх аспектів життя міста та громади упродовж тривалого часу. Зокрема, в книжці йдеться про формування передмість та їх роль у становленні промислового центру, систему укріплень Старого і Нового замків, торгівлю та міжнародні відносини, ремісництво, землеугіддя та сільське господарство тодішнього Кам'янця. Автор підкріпив свій виклад історії міста численними фактами й документами з праць українських, російських, польських і вірменських науковців. Готував книжку до друку академік, доктор історичних наук Валерій Степанков. Він вважає, що видання нарешті звільнить Кам'янець із полону міфів, поверне йому справжню його історію. Щоб видати книжку Петрова, якого вже немає серед живих, його колеги, однодумці, студенти та інтелігенція міста зібрали 35 тисяч гривень. Ще до виходу, за словами кандидата історичних наук Володимира Дубінського, виданням уже зацікавилися науковці й інтелігенція країни.

Вл. інф.

Євро Миколи Сядристого

Микола Сядристий (на знімку), народний художник України, майстер, що став символом епохи, не знає спокою. Незадовго до Міжнародного дня музеїв та Євро-2012 він розгорнув чергову виставку, яку йменує «Мікробієнале з макроефектом».



Варто завітати до Музею мікромініатюр Миколи Сядристого. Тут, на підлозі, виткано килим з ксерокопій провідних світових видань, що писали про його виставки. Де лише він не побував і кого там тільки не було... Хрущов, Горбачов, Валенса, Ярузельський... Усіх не перелічити.

Японська газета «Синкасай» пише про Сядристого: «Гордість великої держави», «Великий успіх мікромініатюр»...

Виставку мікромініатюр із захопленням дивилися онука Івана Франка, дочка Микити Хрущова. Ще у 2001 році Віталій Коротич пише в журналі «Огонек»: «Сядристий знає всі відповіді на запитання: хто винен і що робити?»

Найголовніша газета Торонто «Globe Revien» повідомляє, що за два тижні виставку відвідало 60 тисяч чоловік!

Журналіст норвезької газети пише: «Це добре, що майстер зменшив до мікромініатюр лише літак, а не нас!»

На сторінках газет і журналів Микола Сядристий — в оточенні президентів Ірану, Андорри, Австралії, Австрії, Америки, Франції. Три президенти Туреччини та два спікери відвідали виставку мініатюр Сядристого — свідчить преса.

Здається, роботи майстра бачили всі керівники держав, окрім українських. Щоправда, Віктор Янукович відвідав виставку Миколи Сядристого в Сінгапурі.

Микола Сергійович фактично щодня буває на виставці. Саме тут, в Україні, у Києві, зберігаються найменші у світі шахи. Саме тут — найменша у світі книжка — «Кобзар», найменший діючий двигун і нотна сторінка... Всі ці дива можна вільно бачити на виставці. Сам майстер спілкується з відвідувачами, фотографується, дає автографи...

Людмила ЧЕЧЕЛЬ.

ПАМ'ЯТІ ГОРОВИЦЯ

Фінальний свисток у грі піаністів

Завершився IX Міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця. Цього року в ньому взяли участь 59 виконавців з 11 країн. 15 днів кияни та гості могли насолоджуватися академічною музикою. Колонний зал ім. М. Лисенка Національної філармонії України був заповнений публікою й на вечірніх, і на ранкових прослуховуваннях. А в Києві — Євро-2012, і вболівальники у футболках національних збірних команд різних країн у залі бували неодноразово.

Конкурсанти показали дуже високий рівень майстерності. За словами глави журі Олександра Злотника, фіналісти попереднього, VIII, конкурсу пам'яті Горовиця, цього року вже не пройшли б у фінал.

Навіть наймолодша учасниця Чум Мань Шань (Китай) продемонструвала таку віртуозність, що одержала звання лауреата VI премії. Вона вразила публіку неймовірною витримкою, почуттям смаку й міри, якістю виконання й природною музикальністю.

Завдяки своїй безпосередності й виявленню особистісного ставлення до творів, що виконувала, Марія Кустас (Росія) одержала V премію.

Про Віктора Маслова (Росія), володаря IV премії, уже сьогодні можна сказати — піаніст із великим творчим майбутнім. На III місці опинилася киянка Катерина Хомякова. Ще одну медаль у Росію забрав Костянтин Ємельянов, лауреат II премії.

Досить скромний Олександр Кутузов (Росія) виборов золоту медаль у середній групі, продемонструвавши дорослий серйозний рівень.

Захоплюючою була боротьба за медалі в старшій групі. Данило Саєнко, єдиний представник західноукраїнської школи серед фіналістів, студент Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка, поїхав додому зі званням лауреата VI премії престижного конкурсу. V премію забрав киянин Павло Качнов. Випускниця Київської національної музичної академії України Тетяна Шафран посіла IV місце.

Обворожила своєю тонкістю, щирістю та внутрішньою енергією Кетеван Чхартишвілі (Грузія), лауреат III премії. А срібло завоював піаніст із Росії — Микола Медведєв.

«Піаніст блакитних кровей» — так говорять про переможця конкурсу в старшій групі — Олександра Синчука. Втілення шляхетності, тонкості, інтелекту відчувалося в кожній ноті, у кожній фразі виконавця.

Хоча серед конкурсантів було чимало представників України, спеціальні призи журі за краще виконання творів українського автора були присуджені учаснику середньої групи з Азербайджану — Аслану Асланову, і Кетеван Чхартишвілі із Грузії, старша група.

Одними із найцінніших подарунків для лауреатів стали призи членів журі конкурсу. Маріан Рибіцкі (художній директор Асоціації Анімато у Франції) запросив дати сольні концерти в залі імені Альфреда Корто конкурсантів Кутузова, Синчука, Качнова та Медведєва. Лев Шугом (ректор Саратовської музичної академії ім. Собінова) дає змогу виступити Олександру Кутузову у Великому залі Саратовської музичної академії. Також незабаром можна буде почути Кетеван Чхартишвілі й Олександра Синчука в супроводі Академічного симфонічного оркестру Національної філармонії України.

Прощаючись із публікою, володарі перших премій у середній і старшій групі, Олександр Кутузов і Олександр Синчук, подарували слухачам ще одну можливість почути їхні виступи. Уже не конкурсанти, а переможці грали не тільки натхненно, а й вільно, сміливо — не боячись критичного погляду журі, за що вдячна публіка щедро обдарувала їх усмішками, квітами й оплесками.

Ольга ГУСАК, Світлана АНТОНЮК.

Інформація про повторний аукціон з продажу майна Приватного агропромислового підприємства "Агрокомплекс", код ЄДРПОУ 30891987 (реалізація у рамках ліквідаційної процедури підприємства)

Об'єкт продажу: Комплекс нерухомості: комора (літ. "А") площею 616,8 кв.м., навіс (літ. "Б") площею 644,2 кв.м., ворота (1), огорожа (2), огорожа (3), замощення (І).

Місцезнаходження: Тернопільська обл., Зборівський р-н, с. Мшана, вул. Прифермська, 1.

Початкова ціна продажу: 81 776,70 (вісімдесят одна тисяча сімсот сімдесят шість) грн. 70 коп.

Ознайомлення з майном в робочі дні. Додаткова інформація щодо майна та його огляду за тел. 050-331-56-82.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону повинна сплатити реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової ціни продажу майна) на р/р № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв - 10 серпня 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 11-00, 14 серпня 2012 р. за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Ліквідатор ТОВ "Фірма Агроінвестбуд" інформує про продаж майна банкрута.

До продажу пропонується майно банкрута, а саме: нежитлові приміщення першого поверху площею 686,5 м^2, та дев'ятого поверху площею 301,5 м^2, що знаходяться за адресою: м. Одеса, вул. Жуковського, 33, за ціною 44 791 200, грн.

Ознайомитися з майном можна за попередньою домовленістю з ліквідатором.

Заявки потенційних покупців приймаються протягом семи днів з моменту виходу даного оголошення за адресою 01030, м. Київ-30, а/с 29.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 03.04.2012 р. порушено провадження по справі № 5011-28/4214-2012 про банкрутство ТОВ "Кепітал Менеджмент" (код ЄДРПОУ - 34809105) розташоване за адресою: 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 77-А.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Юринця Арсена Володимировича, ліцензія АВ № 547774 від 21.09.2010р., адреса: м. Київ, вул. Ольжича, 21/19, кв. 54.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

В оголошенні про банкрутство і відкриття ліквідаційної процедури Приватного підприємства "Леся", по справі № 5015/7333/11 опублікованого 01.06.2012 року в газеті "Голос України" № 100 (5350), код ЄДРПОУ підприємства правильно читати 22331174 замість 2233174.

ТОВ "ДІМ-РИБАЛКИ", ід. код 35392572, місцезнаходження: 01032, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, буд. 36/36-А/, кв. 8, повідомляє про зменшення статутного капіталу з 300000 грн. до 43500 грн.

Постановою Господарського суду Луганської області від 05.07.12р. по справі № 12/100б/2011 комунальне підприємство "Перевальське житлове комунальне об'єднання" (94300, Перевальський р-н., Луганської області, м. Перевальськ, вул. Леніна, буд. 42, код за ЄДРПОУ 35015623) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Мельничука О. М., що мешкає : 94214, Луганська область, м. Алчевськ, вул. Сарматська, буд. 30, кв.16, (ліцензія АВ №592938 від 26.10.11р.).

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, б.157) від 05.07.2012р. по справі про банкрутство №5006/38/4Б/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Донецьксількомунгосп" (83008, Донецька обл., м. Донецьк, вул. Умова, 1а, код ЄДРПОУ 25122448, р/р 26002301532601 в філії "Київське відділення Промінвестбанку в м. Донецьку", МФО 334271) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Несвіт Людмила Пилипівна (ліцензія АВ №566940, 83056, м. Донецьк, вул. М. Маметової, 8/2).

Ухвалою господарського суду Миколаївської області (адреса: 54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 13.06.2012 р. порушено провадження у справі № 5016/1050/2012 (15/24) про банкрутство приватного підприємства "Продмост-Комплекс" (юридична адреса: 54050, м.Миколаїв, вул. Янтарна, 318/6; код ЄДРПОУ 31388393; р/р 26009129800213 в МФ ПАТ "Кредитпромбанк", МФО 326007).

Ухвалою господарського суду Миколаївської області від 05.07.2012 р. по справі №5016/1050/2012 (15/24) введена процедура розпорядження майном ПП "Продмост-Комплекс". Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козлова Вячеслава Олександровича (ліцензія серії АВ № 547914 від 02.12.2010 р., адреса для листування: 54055, м. Миколаїв, а/с 68).

Заяви з вимогами до боржника приймаються на адресу розпорядника майна, суду та боржника протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 05.07.2012 року по справі № 5023/2786/12 товариство з обмеженою відповідальністю "ДК М-СЕРВІС" (код в ЄДРПОУ 35476552, місцезнаходження: 61004, м. Харків, вул. Жовтневої Революції, 36) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Борову Яну Леонідівну (код 3054810020), для листів: 61004, м. Харків, вул. Жовтневої Революції, 36. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 03.07.2012 року по справі № 5023/2724/12 ОБСЛУГОВУЮЧИЙ КООПЕРАТИВ "ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ "ОЛІМПІЙСЬКИЙ ТЕМП" (код в ЄДРПОУ 37188648, місцезнаходження: 61017, м. Харків, вул. Котлова, 210) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Денисенко Софію Валентинівну (код 3124909247), для листів: 61017, м. Харків, вул. Котлова, 210. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації.

Постановою Господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка,18/1) по справі № 5021/1680/2011 від 05 липня 2012р. визнано банкрутом ТОВ "Ланатекс" (40020, м. Суми, вул. Курська, 147, код ЄДРПОУ 33525969) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Солдаткіна Ігоря Вячеславовича (ліцензія серія АВ № 600842 від 26 червня 2012 р., адреса: 40000, м. Суми, вул. Петропавловська, 74, к. 49А).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 05.07.2012 року по справі № 5023/2788/12 товариство з обмеженою відповідальністю "ЄВА ПЛЮС 2010" (код в ЄДРПОУ 37363742, місцезнаходження: 61004, м. Харків, вул. Конєва, 21) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Байдікову Олену Валеріївну (код 2939924306), для листів: 61004, м. Харків, вул. Конєва, 21. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації.

Господарським судом Волинської області постановою від 03.07.2012 №5004/739/12 визнано банкрутом підприємця Долінчук Ольгу Василівну (44700, Волинська обл., м. Володимир - Волинський, вул. Поліської Січі, 45, кв.56, п.н. 2710602463) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Люлько Сергія Петровича (ліцензія серія АВ № 592871 від 16.11.11, код 2940003815). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія товариства з обмеженою відповідальністю "Харчовик", (ЄДРПОУ 00380362, юридична адреса: 74100, Херсонська область, смт. Велика Олександрівка, вул. Заводська, 14) повідомляє про те, що 03.07.2012 року засновниками товариства було прийнято рішення про припинення юридичної особи - ТОВ "Харчовик" шляхом його ліквідації та створено ліквідаційну комісію, головою якої призначено Галку Леоніда Борисовича (ід. код 2313126077).

Заяви кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня публікації повідомлення про припинення юридичної особи в офіційному виданні органу державної реєстрації (запис внесено 05.07.2012р.) за юридичною адресою.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) була прийнята Постанова про визнання банкрутом (справа № Б18/067-11) ПП "Натон" (код ЄДРПОУ 36522143, 08700, Київська область, м. Обухів, пров. Заводський, буд.3, р/р 26002300005667 в ПАТ "ФІНЕКСБАНК", МФО 380311).

Постановою суду про визнання банкрутом від 12 червня 2012р. по справі № Б18/067-11 відкрита ліквідаційна процедура та призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого РУСНАК ІННУ ВОЛОДИМИРІВНІУ (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) серія АВ №547820 від 18.10.2010, адреса для листування: 01035, м. Київ, а/с 33). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Постановою Господарського Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 26.06.2012 р. по справі № 5027/128-б/2012 ВАТ "Кельменецька сільськогосподарська машинно-технологічна станція" (Чернівецька область, Кельменецький район, с. Оселівка, код ЄДРПОУ 32171839) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевчука Тараса Ігоровича (58000, м. Чернівці, вул. Гакмана, буд. 11 кв. 9) ліцензія АГ № 594892 від 21.07.2011 р. Претензії кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації даного оголошення.

Повідомляємо про втрату Свідоцтва про право власності від 21 березня 2006 р. виданого на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва № 356-В, що належить ТОВ "Анком-2005" (ЄДРПОУ 33881594). Зазначене Свідоцтво вважати недійсним.

ВДВС Сєвєродонецького МУЮ повідомляє Садченко О.Й., що за постановою державного виконавця суб'єктом оціночної діяльності здійснено оцінку описаного й арештованого майна, а саме автомобіля марки SUBARU модель FORESTER, випуску 2006 року.

Ознайомитись з оцінкою можливо у робочі дні з 08.00 год, по 17.00 год, у ВДВС Сєвєродонецького МУЮ за адресою: 93400, Луганська обл., м. Сєвєродонецьк, вул. 8-го Березня, буд. 1.

У разі не згоди з результатами оцінки, заперечення приймаються в десятиденний строк з дня виходу повідомлення.

Постановою господарського суду Чернівецької області (58000, м.Чернівці, вул. О.Кобилянської, 14) від 14 червня 2012 року по справі № 5/108/б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТзОВ "Нелипівці-2050" (юридична адреса: 60152, Чернівецька обл., Кельменецький р-он, с. Нелипівці, код 30795984, розрахунковий рахунок 26004800009001 в ПАТ "Райфазен Банк Аваль" , МФО 356464).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабанюка Віктора Степановича (ліцензія сер. АБ № 547815 від 19.10.2010 року), що мешкає за адресою: 58022, м. Чернівці, вул. Залозецького 38/1.

Претензії кредиторів приймаються в тридцятиденний термін з дня публікації оголошення.

Відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" Ліквідатором Срібним І.В, Проводиться аукціон з продажу майна банкрута ТОВ "Аграрне підприємство "Данко"" код 32362833. Організатор Аукціону Товарна біржа "Самара". Аукціон відбудеться "03" серпня 2012 року о 10-00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, 143г, 1 поверх, кімната №105 (Учбовий центр АМИ). Отримати детальну інформацію та ознайомитись з майном можна щоденно за попередньою заявкою з 9.00 до 17.00 год., крім вихідних та святкових днів, зателефонувавши за тел.:067-917-25-03 Срібний Ігор Володимирович - Ліквідатор. Прийом заявок та оформлення договорів на участь у аукціоні проводиться за адресою: м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровської області, пл. Гагаріна, 5, офіс 116. Прийом заявок закінчується за три дні до початку проведення аукціону, а саме: "31" липня 2012 року о 17.00 год. Додаткову інформацію щодо умов участі у аукціоні (у т.ч. Порядку проведення аукціону) можна отримати за тел. 067-755-83-25 - Директор Біржі Нещерет Миколай Миколайович.

Ухвалою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54А) від 21.06.2012р. по справі № 5004/759/12 прийнято до розгляду справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Фотріс" м. Ковель (Волинська область, м. Ковель, вул. Незалежності, буд. 168; код ЄДРПОУ 32974876) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Ухвалою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54А) від 04.07.2012р. по справі № 5004/759/12 в порушеній справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Фотріс" м. Ковель (Волинська область, м. Ковель, вул. Незалежності, буд. 168; код ЄДРПОУ 32974876) введно процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Атаманенко Світлану Вікторівну (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АБ №547944 від 22.12.10 року, що проживає за адресою: 84551, Донецька область, м. Часів Яр, вул. Ворошилова, буд. 3, кв.4), контактний тел.: (050) 559-73-87.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення на наступну адресу розпорядника майна: 84551, Донецька область, м. Часів Яр, вул. Ворошилова, буд. 3, кв.4.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області від 03 липня 2012 року відносно фізичної особи підприємця Клок Антоніни Петрівни (ідентифікаційний номер 2901221461, вул. Зарічкова, 1, м. Гола Пристань Херсонської області) порушено провадження у справі про банкрутство №5024/756/2012 та введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Косовського В.С. (ліцензія АГ №594898 від 01.08.2011 р., 73000, м. Херсон, Головпоштампт, а/с 243, тел. 095-599-36-73).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Господарським судом Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) постановою від 02.07.2012р. по справі №20/57б/2011 про банкрутство Товариство з обмеженою відповідальністю "Краснодонський міський молокозавод" розташоване за адресою: 94400, м.Краснодон, пр.60-річчя СРСР, 30, /код 00444731/ визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Віскунов Олександр Віталійович (ліцензія серії АВ №397277 від 13.10.2008р.), адреса: 91006, м. Луганськ, кв. Героїв Сталінграда, 6/211, ідентифікаційний номер 2913421092.

Постановою Господарського суду міста Києва від 02.07.2012 р. у справі № 15/78-б-49/102-2012 Мале приватне підприємство "АКВА" (04210, м. Київ, проспект Оболонський, 28-Г, код ЄДРПОУ 23726067) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Верченко Дмитра Валерійовича (ліцензія АВ №499024 від 30.11.2009 року). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 53200, Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Трубченко, будинок 4, кв. 15. Контактний телефон/факс: 05662-23069.

Ліквідатор.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл.. Свободи, 5) від 05 липня 2012 року по справі № 5023/2801/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Консалтинг Харків-Групп" (код в ЄДРПОУ 37762730, юридична адреса: 61177, м. Харків, пров. Пластичний, буд. 9) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Симоненко Максима Олександровича, код 3059522356, для листів: 61177, м. Харків, пров. Пластичний, буд. 9. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 10.07.2012 року по справі № 5015/2633/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "Драмторг" (79071, м. Львів, вул. Кульпарківська, 145, кв. 110, код ЄДРПОУ № 37398775) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ТзОВ "Драмторг" призначено голову ліквідаційної комісії Барняка Романа Семеновича, який проживає за адресою : 79071, м. Львів, вул. Кульпарківська, 145, кв.110).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Не сиди, Тетяно, вже не рано!

або Як вижити завдяки дідівському ремеслу

Золотого ключика українцям часом підкидають неблагополучні часи, коли кожен собі міркує: як вижити? Остання економічна криза навернула багатьох нащадків козацького роду до відродження дідівського ремесла. На фестивалях та святах дедалі більше тих, хто презентує власний «хенд-мейд». Він має попит і в іноземців. У Кам'янець-Подільський цьогоріч на всеукраїнський день народного майстра «Златодар» прибуло втричі більше майстрів, ніж торік, і вп'ятеро більше, ніж позаторік.

Хтось ліпить горщики, хтось вишиває рушники, той узявся бондарювати, ті пішли в кожум'яки, ковалі чи ткалі. В Європі чимало народних ремесел утрачено безповоротно. І там стимулюють їх відродження. І навіть запрошують наших умільців до себе — щоб дали майстер-класи. Волинська майстриня соломоплетіння Марія Кравчук цієї весни побувала в Данії. Алла Вострецова з Хмельницького, хоч займається не старовинним ремеслом, а винайденим нею пластиліновим «живописом», представила Україну за три останні роки на двох світових виставках — ЕКСПО-2010 в Шанхаї та ІТВ-2012 у Берліні. Тисячі відомих і невідомих умільців їздять усюди, де лиш можна себе показати або щось продати. Хоча ці люди шукають у народному промислі не тільки заробітку, ремесло стає справою їхнього життя, а самі вони, як казали в Київській Русі, стають «златодарами», бо передають його в наступні покоління.

Поза законом. Чому?!

При тім більшість українських умільців фактично поза законом, вони — «тіньовики». Чому? Далеко не всі реєструються підприємцями. Бо кожен міркує: «А що отримаю я від цього?» У Кам'янець-Подільському районі в 2009 році прийняли ставку єдиного податку для тих, хто взявся відроджувати промисли, — від 20 до 50 гривень. Нині сільрадам рекомендовано встановлювати 10 гривень, але умільці чомусь не поспішають легалізуватися, щоб «не світитися». Хоч на доброго ремісника завжди стійкий попит.

Майстри–просвітяни

Микола Шевчук із Оленівки, не очікуючи на допомогу влади, сам пройшов етап становлення майстра-гончаря. Часто буває в школах, намагається зацікавити гончарством молодь. Створив сайт, розмістив на ньому докладні матеріали про еволюцію кераміки, поради початківцям, фото робіт та контакти інших гончарів, яких охоче рекламує. Колись на Поділлі цих умільців було багато, існували цілі гончарні цехи (Смотрич, Адамівка), вони процвітали й виділяли кошти для розбудови своїх міст. Нині за величезного розмаїття і багатства сировини в регіоні бажаючих щодня крутити гончарний круг ще дуже мало. А промисел справді міг би принести користь краю, забезпечити робочі місця. Поклади глини в регіоні майже неторкані.

«Політика держави щодо підтримки майстрів, які займаються народними промислами, більш декларативна, ніж реальна», — так вважає не лише Микола. Він, напозичавшись, купив першу піч, глину та вироби возить сам, без ніяких стипендій від влади. Придбав, було, кіоск — довелося продати. Нелегко дається шмат хліба, але його родина, і навіть ще малі діти, й далі оптимістично місять глину. Він мріє про презентацію своїх виробів у Польщі (там Кам'янець-Подільський має понад десяток міст-партнерів). У районному центрі зайнятості пообіцяли залучити Миколу до проведення семінарів для тих, хто шукає роботу.

Москва нас випередила

Не дивно, що в Україні ринок народних промислів заполонили дешеві імпортні підробки. Китай продукує стільки кераміки, що вона заполонила весь світ. Там діють артілі майстрів. А Микола Шевчук не може щодня продавати свої горнятка, найчастіше робить це на передсвяткових виставках. Бо колись ще мусить і працювати. А поки Миколи нема на Соборній чи в Старому місті, покупці йдуть на ринок по китайські кухлики. Не навчилися ми підтримувати своє! А закордонні конкуренти чого лиш не роблять: плетуть із лози та соломи, різьблять по дереву, шиють шкіряні дрібнички, навіть секрети української вишиванки освоїли. В радянський час у Кам'янці була єдина родина гончарів — Білі. Їм влада надала майстерню при ЖЕКу, а унікальні тарілочки та свищики з білою поливою та розписом возили на виставки в усі міста-партнери.

У Росії майстер, який виготовив виріб і хоче його доставити до місця продажу, отримує відшкодування в розмірі 50 відсотків від вартості залізничного квитка. А ще там є концепція, закон та програма розвитку ремісництва, з 1993 року в Москві реалізується проект створення системи ремісничого самоврядування.

Чим багаті...

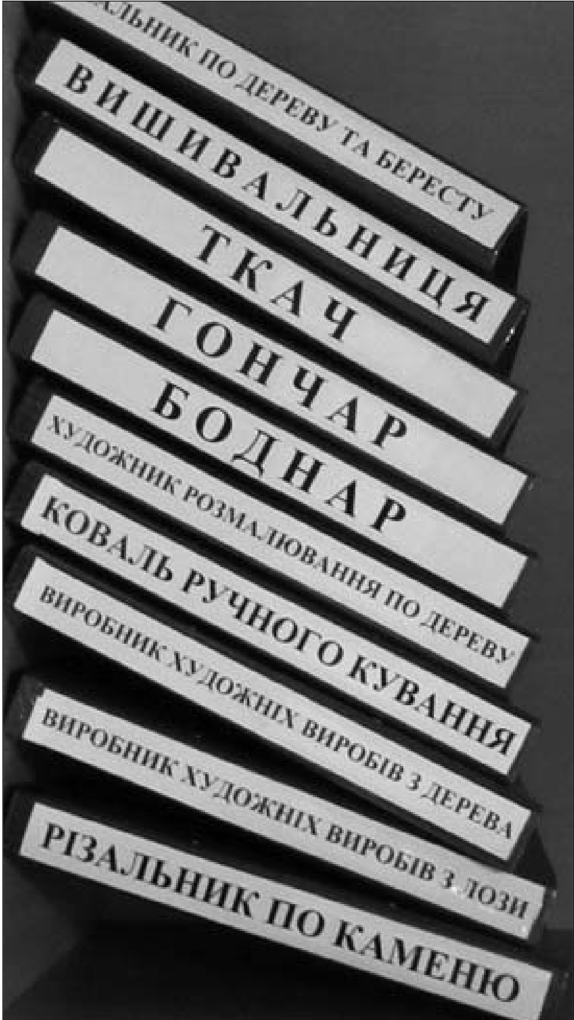
Розпитуємо інших умільців. Кожен справді виживає на ентузіазмі. На пленери їздять теж за свій кошт. Уже п'ятий рік персональні стипендії призначаються діячам культури й мистецтв, зокрема, й народним майстрам у Хмельницькому. В Кам'янці-Подільському, де бюджет міста не такий багатий, не вдалося розвинути власний осередок Спілки народних майстрів, пішли іншим шляхом. Третій рік у Старому місті діє сувенірне містечко, де чимало умільців мають власні кіоски. Це наблизило їх до туристів, що шукають подільських сувенірів. Під час фестивалів умільці проводять тут майстер-класи. Дехто отримав майстерні з пільгою в орендній платі. Ще один новий проект запропонували втілити в музеї-заповіднику «Жива фортеця». «Кожну з башт хочемо наповнити життям завдяки ремісникам», — каже директор музею Віктор Травінський. — Першим став гончар, що оселився в Папській вежі. У кожній із башт вируватиме життя, що стане додатковою атракцією для туристів. Згаданий підприємець Олег Храпан робить оригінальний глиняний посуд, який можна придбати лише у фортеці».

— Кам'янчани пишаються вишивальницями Гафією Клевець, Людмилою Блащук, унікальною майстринею вишивки соломкою Наталією Лашко, писанкаркою Тетяною Щербиною — каже завідувачка відділу культури Ольга Чорнобиль. — Завжди залучаємо їх на виставки. У міському Будинку культури діє клуб любителів вишивки, їх майже сотня. У місті багато дитячих мистецьких закладів, де на чільному місці декоративно-прикладний напрям, є художній ліцей. У коледжі культури і мистецтв є спеціальне мистецьке відділення, реставраторів та дизайнерів від бакалаврського до магістерського рівня випускає Кам'янець-Подільський національний університет імені Огієнка. Тобто, всі ланки підготовки майстрів та ремісників включено.

Колись у Кам'янці-Подільському намагалися відродити художньо-промислову школу, що діяла за Російської імперії та до 1930-х років, свої вироби продавала в Європу. «У 1990-х це спочатку була приватна ініціатива, гарантом утримання мала виступити міська та обласна влада, але перереєструвати заклад на державному рівні не вдалося, — згадує підприємець Мирослав Мошак. — Якби тоді добилися державного фінансування, школа б уже багато зробила. Нині чимало її викладачів — за кордоном...»

Отож, «златодари» ще часто стикаються з прикрощами. Тетяна Щербина надто довго чекала на свідоцтво народного майстра. А кілька років тому закарпатський різьбяр-зброяр нарікав, що на фестивалі в Старому місті з нього намагалися здерти аж 200 гривень за місце. «А я ж приїхав так далеко, аби показати тут унікальне мистецтво, таких майстрів уже ніде немає», — обурювався гість.

— Нині такого немає, всього 18 гривень 75 копійок — таку символічну ціну платять до бюджету за метр квадратний площі, зайнятої їхніми виробами, на наших численних ярмарках, — каже начальник відділу торгівлі та розвитку споживчого ринку департаменту економіки і розвитку інфраструктури міста Тетяна Заянчуковська. — А ось Гафія Клевець, член Спілки народних майстрів України, має статус інваліда — для неї всюди й завжди місце безплатне.



Так агітують за промисли в районному центрі зайнятості.

Концепціями ситий не будеш

Але ми не про місцеві пільги, які кожен приймає на власний розсуд, а про загальнодержавну стратегію. У 2007 році ухвалено урядову постанову про затвердження Державної програми збереження, відродження і розвитку народних художніх промислів до 2010 року. Якщо на ринку досі не свої вироби, а засилля імпортних підробок, то ясно, як вона працює. Згідно з постановою Кабміну, на заходи з 2007 по 2010 роки було передбачено близько 90 мільйонів гривень. Про це в Кам'янці-Подільському нічого не знають ні майстри, ні чиновники. Куди ці кошти пішли, які принесли плоди? Коли українські умільці, які десятиліттями захищають дідівські ремесла, зможуть гордо сказати: наша держава дбає про відродження промислів? Коли той, хто взявся обладнати гончарну майстерню чи кузню, зможе отримати стартовий кредит під пільговий відсоток? Коли регіональні програми розвитку ремісництва будуть фінансуватися з державного, а не з дірявих місцевих бюджетів?

Держкомітет із питань регуляторної політики та підприємництва кілька років тому розробив проект Концепції розвитку ремісничої діяльності на період до 2015 року. Ремісництво запропоновано було виділити в один із пріоритетних напрямів у державній підтримці малого підприємництва. Щоправда, малися на увазі не лише народні промисли, а й перукарство, чоботарство, візаж тощо. От програма є, але люди її чомусь не відчувають. Зокрема, досі не налагоджено експорт українських сувенірів, тож дехто додумався пересилати свої вироби сам, а за кордоном їх допомагають продати родичі-заробітчани.

У радянський час у Кам'янці (й не тільки) діяли художні майстерні, що централізовано отримували замовлення. Тоді не було нинішнього напливу туристів, такої кількості об'єктів готельно-ресторанної інфраструктури, які потребують послуг народних умільців у оформленні. Чи не час повернутися до тих майстерень? Як будуть вони комунальними, то це й копійка в бюджет міста. Треба сформувати інфраструктуру сприяння розвитку ремісничої діяльності, тобто повсюдно в країні створювати організації, здатні самостійно вести діяльність. Модель початкової та середньої профосвіти за схемою «учень — підмайстер — майстер» має діяти в усій країні. Конкуренцію вдасться витримати, якщо на ділі підтримаємо власного виробника. Є приказка: «Не сиди, Тетяно, вже не рано!» 20 років наша державна влада у сприянні народним промислам уже втратила, то чи варто вичікувати далі та обходитися словесною підмогою?

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото з архіву районного центру зайнятості.

АВТОРИТЕТНО

Валерій Ковальчук, директор районного центру зайнятості: ***«На жаль, наші люди досі мають патерналістські настрої: хтось прийде й подбає про них... Щоб пробудити ініціативу безробітного населення до можливості працевлаштувати себе самого та свою родину, заробляти гроші з допомогою народних промислів, в нашому центрі ми розмістили спеціальний стенд, який розповідає про цю форму діяльності, залучили до проведення семінарів із головами сільрад, безробітними кластер «Стара Волинь» із селища Гриців Шепетівського району, де умільці працюють активно вже давно. Звертались з листами до влади з проханням зменшити ставку єдиного податку. В районі з'явилося навіть підприємство «Омега-керамік», яке набирало на роботу людей через наш центр.***

ВІСТІ З ХЕРСОНЩИНИ

На власне весілля — у касці!

Мешканці курортного Генічеська сумно жартують: мовляв, до вбрання тутешніх наречених разом із фатою та модельною сукнею варто було б додати... будівельні каски! І в жарті, як буває, є доля правди. У приміщенні районного РАГСу на вулиці Леніна, де розташований найбільший на Херсонщині зал урочистих шлюбних церемоній, незабаром буде небезпечно навіть знаходитися: дах руйнується, декоративні прикраси на стелі тріщать і от-от можуть «приземлитися» просто на голови якійсь парі молодят. Районна влада вже обговорює можливість проводити урочисту реєстрацію деінде, щоб уникнути нещасних випадків. Але найгірше, що ніхто не може сказати, коли будівлю РАГСу «приведуть до тями».

— Ми робимо все, що можемо, — придбали кондиціонери, нові меблі та оргтехніку. Проте вкладати бюджетні кошти в реконструкцію приміщення було б перевищенням повноважень: адже будівля на вулиці Леніна є власністю міста, і муніципальна влада повинна б стежити за її технічним станом. Та ремонт об'єкта з невідомих причин то починається, то припиняється, і коли чекати його завершення, ніхто не знає. Чому в керівників міської громади склалося таке ставлення до знакового для багатьох родин генічан місця, мені також невідомо. Адже є приклади цілком протилежного ставлення: влада Херсона виділила чималі кошти на ремонт фасаду та інтер'єрів міського РАГСу, що розташований у пам'ятці архітектури, і нинішнього року продовжує вкладати кошти у його відновлення, — коментує начальник реєстраційної служби Головного управління юстиції Херсонщини Олена Клименко.

У Генічеській міськраді про долю РАГСу та залу шлюбних церемоній говорити відмовляються. А от заступник голови Генічеської райдержадміністрації Андрій Євстратов «просвітив»: «Досить занедбана будівля, де молодята реєструють шлюби, до 2006 року була комунальною власністю громади району. Згодом райрада передала її у ведення міста, однак міськрада також не знайшла грошей на ремонт і продала частину приміщення комерційному банку з умовою, що він профінансує повне відновлення даху та фасаду. Хоча роботи йдуть, але як мокре горить: припиняються, заледве почавшись. Принаймні останній місяць вони точно не велися. Тому ми, про всяк випадок, шукаємо інше приміщення для урочистої реєстрації шлюбів, і одним з варіантів є районний Будинок культури».

Прикметно, що банкіри, на яких «звалили» ремонт, також не можуть точно повідомити, коли він закінчиться. Вони кажуть, що гроші виділили на нього сповна, а фірма-підрядник стверджує, що їх недостатньо. А поки безплідні дискусії тривають, РАГС «тріщить по швах».

«Чорна вдова» тероризує регіон

Справжній «сплеск» нападів отруйних павуків на людей стався на Херсонщині. Тільки протягом минулих вихідних жертвами каракуртів стали дві жінки та трирічна дівчинка з Рівного, яка з батьками відпочивала на березі Чорного моря у курортному селі Красне Скадовського району. Її шпиталізували у тяжкому стані. За останні тижні від укусів «чорної вдови» вже постраждали десятеро дітей та дорослих, тому рятувальники і фахівці санепідемслужби попереджають курортників і місцевих жителів, що відпочивати без захисного взуття у прибережних піщаних дюнах чи лісосмугах, де отруйні павуки риють свої нори, вкрай небезпечно. Адже у випадку гострої алергічної реакції на отруту органічного походження в жертви нападу «чорної вдови» може статися анафілактичний шок, від якого вона, у разі недоступності екстреної медичної допомоги, може загинути.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.



Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у західних, Вінницькій, а вдень місцями й у північних областях очікується короткочасний дощ із грозою. Вітер переважно південно–західний, 5—10 м/с. Температура вночі — 13—18 градусів, удень — 24—29 тепла. У південній частині вночі буде 17—22, удень — 28—33 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ЛИПНЯ

1726. Царським указом в Україні ліквідовано сердюцькі полки. **1894.** У Львові відбувся перший в історії України футбольний матч між командами товариства «Сокіл» Львова та Кракова. **1969.** Розпочалася футбольна війна між Сальвадором і Гондурасом. Президент Гондурасу Освальдо Арельяно використав поразку гондураської команди у матчі відбірного етапу чемпіонату світу в Мехіко для активізації антисальвадорських настроїв у суспільстві. **1995.** Помер український письменник Олесь Гончар. **2000.** Георгій Гонгадзе офіційно звернувся до Генерального прокурора України Михайла Потебенька з листом, в якому виклав факти щодо стеження за ним працівників міліції та невідомих осіб.

ПЛАНЕТА

У Білорусі паспорти видаватимуть з 14 років

Національні паспорти в Білорусі відтепер видаватимуть з 14-річного віку і на десять років. Відповідний указ президента країни Олександра Лукашенка набуде чинності з 9 серпня, **повідомляє УНІАН.** Це пов'язано з тим, що відповідно до цивільного законодавства цієї республіки, молоді люди віком від 14 до 18 років мають право розпоряджатися своїми зарплатами, стипендіями і допомогою, а також здійснювати деякі банківські операції тощо. Для виконання таких дій їм і потрібен цей документ.

Підліткам, які отримали паспорт до цієї дати, міняти його на новий не потрібно — він буде дійсний до того числа, яке в ньому зазначено.

На суді побували Кокс і Кваснєвський

Екс-президент Європарламенту Пет Кокс і колишній президент Польщі Александр Кваснєвський учора відвідали судове засідання у справі за обвинуваченням екс-міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка в незаконній організації стеження в рамках розслідування кримінальної справи про отруєння колишнього президента України Віктора Ющенка, **повідомляє УНІАН.** П. Кокс і А. Кваснєвський здійснюють від імені Європарламенту моніторинг судових засідань справ ув'язнених колишніх урядових чиновників України.



Фото з сайту www.sq.com.ua.

Жертвами злив в Японії стали 18 осіб

Щонайменше 18 осіб загинули на південному японському острові Кюсю внаслідок розливу річок, зсувів ґрунту і повеней. Більшість жертв — літні люди, **передає УНІАН.** У місті Кумамото повністю або частково зруйновано 70 будинків. Десять тисяч помешкань від'єднано від електроенергії, місцями пошкоджено водопроводи, перервано мобільний зв'язок. Вказівки про тимчасову евакуацію одержали 33 тисячі сімей. Людей розміщують у спортивних залах, школах і громадських будівлях, розташованих у безпечних місцях. Поки що зливи не припиняються.

Сирія звинуватила в новій різанині терористів та ЗМІ

Сирійська влада поклала відповідальність за різанину, що відбулася в селищі Тремсех 12 липня, на терористів. Крім того, у керівництві країни вважають, що провина за вбивства також лежить на ЗМІ, які хочуть спровокувати вторгнення до Сирії. За даними опозиції, 220 осіб було вбито бійцями, лояльними Башару Асаду, **передає lenta.ru.**

Триває естафета Олімпійського вогню

В Об'єднаному Королівстві Великобританія триває естафета Олімпійського вогню, яка стартувала 19 травня на мисі Лендс-Енд.

Вогонь до Британії, в столиці якої пройдуть ХХХ літні Олімпійські ігри, доправили з Греції спеціальним рейсом. Очолювали делегацію принцеса Анна і відомий англійський футболіст Девід Бекхем. Естафету ж відкрив триразовий призер Олімпійських ігор яхтсмен Бен Ейнслі. Маршрут пройде 1021 населеним пунктом усіх частин королівства — Англії, Уельсу, Шотландії й Північної Ірландії, а також острівними володіннями, що перебувають під владою британської корони, в тому числі островом Мен, Нормандськими островами Гернсі й Джерсі. Протягом десятитижневої естафети олімпійський смолоскип пронесуть загалом 8 тисяч осіб — від шкільних учителів до зірок спорту. Олімпійський вогонь також везтимуть найрізноманітнішими видами транспорту: літаком, кораблем, баржею, пароплавом, поїздом, трамваєм, на фунікулері й канатній доріжці, повітряній кулі, велосипеді й мотоциклі. За 70 днів учасники подолають майже 13 тисяч кілометрів.

Фото Photoshot/Укрінформ.



Королева Великої Британії Єлизавета II, герцог Единбурзький Філіп і очільник оргкомітету Олімпіади Себастьян Коу (зліва направо на задньому плані) спостерігають, як 74-річна Джина Макгрегор передає Олімпійський вогонь 12-річному Філіпу Уеллсу на території Віндзорського замку.

Куди рухатимемося найближчим часом?

Учора в українських політичних колах тривало переосмислення ялтинської зустрічі Президента України Віктора Януковича з Президентом РФ Володимиром Путіним. Більшість оцінок були досить емоційні. Рідкісний випадок, коли коментарі екс-міністрів, які працювали в попередньому уряді, і нинішніх високопосадовців збіглися.

Практично всіх обурила, м'яко кажучи, непунктуальність глави російської держави, який прибув до Лівадійського палацу на кілька годин пізніше.

Екс-міністр закордонних справ України Володимир Огризко вважає, що ялтинська зустріч на вищому рівні й робота міждержавної комісії не дала очікуваних результатів.

За словами Володимира Огризка, у положеннях декларації йдеться про стратегічну конкуренцію між двома країнами. Пан Огризко переконаний, що на пропозицію про створення спільної корпорації, яка управлятиме Керченською протокою, жодним чином погоджуватися не можна. Бо, згідно з міжнародним правом, Україні належить уся територія Керченської протоки.

У щирості підписаної в Ялті Декларації про зміст українсько-російського стратегічного партнерства сумнівається й екс-міністр економіки Віктор Суслов. Найближчим часом наша країна не рухатиметься ні в бік Митного союзу, ні Євразійського союзу, заявив він. За словами експерта, у підписаному документі немає жодного слова про можливу участь України в цих союзах. Хоча доцільність участі в МС уже давно вивчена.

Крім того, Росія вкотре порушила питання про ратифікацію українським парламентом угоди про зону вільної торгівлі з СНД, однак наша країна «продовжує вивчати це питання», зазначив Віктор Суслов. «Схоже, що ця угода стає ще одним предметом політичного торгу. Хоча, за оцінками економістів, навіть ратифікація і введення в дію цієї угоди особливо ніяк не вплине на стан торговельно-економічних відносин між Україною та Росією», — вважає економіст.

Незадоволений, схоже, і міністр з надзвичайних ситуацій України Віктор Балога.

«Учора був на комісії з росіянами. Враження похмурі. Багато невихованості, від цього гостинних українців трясло, — написав міністр у своєму Facebooke, **передає УНІАН.**

За словами чиновника, нових ідей росіяни не привезли. «Мислення залишилося те саме. «Ми дотуємо Україну на мільярди доларів знижкою на газ». «Україна має вигідну ціну на російський газ». Може, це говорилося для Нижнього Тагіла або Вятки? Києву слухати таке вже нецікаво. Кремлю, міняй диск», — резюмує Віктор Балога.

Ольга ВІТЕР.

Військові навчання за участю 15 країн

У Львівській області відбудуться українсько-американські командно-штабні навчання «Репід Трайдент-2012» із залученням військ та за участю 15 країн, що стартують 16 липня на Яворівському полігоні.

У навчаннях візьмуть участь понад 1400 військових з України, США, Австрії, Азербайджану, Болгарії, Грузії, Канади, Молдови, Македонії, Польщі, Румунії, Сербії, ФРН, Норвегії, Швеції. Крім того, очікується прибуття військових фахівців командування НАТО. Темою нинішніх навчань є виконання завдань у складі багатонаціональних сил під час операції повного спектра, а також ця операція передбачає дію підрозділів під час наступу та оборони, виконання завдань з підтримки миру і допоміжних дій. Завершити навчання планують 27 липня.

Як уже повідомляв «Голос України», 9 липня в Одесі стартували українсько-американські навчання «Сі бриз-2012», основна тема яких — проведення міжнародної операції з безпеки на морі.



ФОТОФАКТ

У Джакарті тисячі робітників узяли участь у масових протестах проти пропонованого урядом Індонезії підвищення цін на споживчі товари для бідних.

Фото XINHUA/Укрінформ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Дмитро ПОТАПЕНКО, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 25275

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

